

دوهمه مه مهائنی مجله

اسلامي لارښوونه

هر اړخيزه اسلامي معلوماتي خپلواکه مهائنی مجله

اسلامي لارښوونه

د ثور میاشت ۱۳۸۹ هـ ش کال / جمادى الاولى ۱۴۳۱ هـ ق

د اعلاناتو لپاره ۰۷۸۶۷۸۶۴۳۴
په خپرونو کې د گډون لپاره ۰۷۰۷۰۰۵۷۵۷
د عمومي معلوماتو لپاره ۰۷۰۳۰۵۰۷۰۰

تعلیم الاسلام ولسي راډيو
94.60fm

تعلیم الاسلام ولسي راډيو
94.60fm کندهار

مجله Taleem-ul-islam@hotmail.com

راډيو Email:fm94.60@gmail.com

د نوي مسجد اړوند معلومات په (۱۴) صفحه کې مه هېرئ

اسلامي لارښوونه

اسلامي لارښوونه

تعليمي ، اصلاحي او خپلواکه مهالني مجله

د تعليم الاسلام ولسي راډيو ادارې لخوا

دوهمه ځپنه لومړۍ کال د ۱۳۸۹ هـ ش د ثور (غويي) مياشت چې ۱۴۳۱ هـ ق جمادي الاولۍ د مياشتې سره سمون خوري

دامتياز څښتن او مسؤل مدير:
شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي .

کتنلای

مولوي عبدالهادي حماد
مولوي اختر محمد جهيد
قاري مطيع الله ذهين
استاد حبيب الله مجددي

کمپيوټري چاري - محمد نبي سلطاني

ډيزاينر: سميع الله عزيز

دلاسته راوړلو پتي

کندهار

- ۱: ميرويس قرطاسيه پلورنځی هرات بازار
- ۲: افغان کتاب پلورنځی احمد شاهي مارکيت
- ۳: کابل کتاب پلورنځی ارگ بازار
خوست .
- ۴: غرغښت کتاب پلورنځی
جلال اباد
- ۵: عبدالمجيد مومند کتاب پلورنځی مخابرات څلور
لاري خالد ميلستون ته نژدې.
کابل
- ۶: علامه حبيبي کتاب پلورنځی صدارت څلور لاري

د يوې ځپني بيه ۲۵ پنځه ويشت افغانی

مخ

ليکوال ژباړن

سرليک

شمېره

- ۱: سرليکنه ... (د مېډيا اثر پر ټولنه) ..... شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي ... ۱
- ۲: داوآد روزنه ..... مولوي صالح محمد عطشان ۳
- ۳: سياست د اسلام په رڼاکي ..... عبدالودود هجران ۵
- ۴: د يوې خور دنوي ژوند تيښه ..... محمد اعظم ارغندابى ۶
- ۵: د گنا پرېښودلو اسانه طريقه ..... الحاج علي احمد عادل ۸
- ۶: په اسلامي ټولنه کي د مدرسې رول ..... قاري صالح محمد مدثر ۹
- ۷: د حضرت صديق (رضي الله عنه) فضيلت او سپېڅلتيا ..... احمد شاه امين ۱۰
- ۸: اسلام او ژور نالېزم ..... مولوي عبدالهادي حماد ۱۳
- ۹: نبوي (ص) مسجد ..... نويد احمد ۱۴
- ۱۰: د قرآن کریم هغه آياتونه چې يو ساينس پوه .. ننگيالی همت ۱۶
- ۱۱: انسان د څه لپاره پيدا دی ..... حافظ مولوي احمد سعيد ۱۷
- ۱۲: ستاسود شرعي پوښتنو ځوابونه ..... شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي ۱۸
- ۱۳: اعجاز اثر انگشت ..... نويسنده: داکتر محمد عارف " عرفان " ۲۵
- ۱۴: ستاسوپه اند د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو او ريډل څومره ۲۶

پته: د تعليم الاسلام ولسي راډيو داستوډيم جنوب لوېديځ طرفته ، شپږمه ناحيه کندهار افغانستان .

اعلانات

معلومات

ژوندۍ خپرونې

اړيکي :

۰۷۸۶۷۸۶۴۳۴

۰۷۰۳۰۵۰۷۰۰

۰۷۰۷۰۰۵۷۵۷

د تعلیم الاسلام ولسی راډیو سهارنی او ماښامنی خپرونی

چهار شنبه	سه شنبه	دوشنبه	یکشنبه	شنبه	(ساعتونه)
ورځنی وظیفه	ورځنی وظیفه	ورځنی وظیفه	ورځنی وظیفه	ورځنی وظیفه	5:30:AM
ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	6:00:AM
نبوی احادیث	نبوی احادیث	نبوی احادیث	نبوی احادیث	نبوی احادیث	7:00:AM
فقهی معلومات	فقهی معلومات	فقهی معلومات	فقهی معلومات	فقهی معلومات	8:00:AM
د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	9:00:AM
د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز	11:00:AM
اصلاحی عام پیغامونه	اصلاحی عام پیغامونه	اصلاحی عام پیغامونه	اصلاحی عام پیغامونه	اصلاحی عام پیغامونه	11:30:AM
دلونځو وختونه	دلونځو وختونه	دلونځو وختونه	دلونځو وختونه	دلونځو وختونه	12:30:AM
د اورپدونکو سره لیده کاته	د اورپدونکو سره لیده کاته	د اورپدونکو سره لیده کاته	د اورپدونکو سره لیده کاته	د اورپدونکو سره لیده کاته	1:15:PM
نبوی ملغلرې	نبوی ملغلرې	نبوی ملغلرې	نبوی ملغلرې	نبوی ملغلرې	2:00:PM
علمی مباحثې	علمی مباحثې	علمی مباحثې	علمی مباحثې	علمی مباحثې	3:00:PM
پوهنېزې خپرونی	پوهنېزې خپرونی	پوهنېزې خپرونی	پوهنېزې خپرونی	پوهنېزې خپرونی	4:00 PM
څه دي لیدلي څه اوریدلي	څه دي لیدلي څه اوریدلي	څه دي لیدلي څه اوریدلي	څه دي لیدلي څه اوریدلي	څه دي لیدلي څه اوریدلي	د مازدیگر او ماښام دلونځو ترمنځ
فقهی معلومات	فقهی معلومات	فقهی معلومات	فقهی معلومات	فقهی معلومات	د ماښام تراژان وروسته
منتخب احادیث	منتخب احادیث	منتخب احادیث	منتخب احادیث	منتخب احادیث	د ماخستن تراژان وروسته
ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	9:00:PM
نبوی احادیث	نبوی احادیث	نبوی احادیث	نبوی احادیث	نبوی احادیث	10:00:PM __ 11:PM

د جمعې د ورځې خپرونی		د پنجشنبې د ورځې خپرونی	
مختلف قرائتونه	5:30:AM	مختلف قراءتونه	5:30AM
زه ولي مسلمان سوم	6:00:AM	د هدايت ځلانده ستوري	6:AM
شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه	7:00:AM	شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه	7:00:AM
د سبا هیلې (د تلیفون پر کرښه په ژوندی بڼه)	8:00:AM	تېر ژوند ته کتنه (د تلیفون پر کرښه په ژوندی بڼه)	8:00AM
دغېره اسلامي لارښوونه مجله	10:00 AM	دغېره اسلامي لارښوونه مجله	10:00 AM
د هدايت ځلانده ستوري	10:30 AM	د سپېڅلي لاري لارويان	10:30 AM
د ليکونو ډالۍ	11:AM	ستاسونظر او استدلال (د تلیفون پر کرښه په ژوندی بڼه)	11:AM
نبوي ملغلرې	1:15:PM	نبوي ملغلرې	1:15:PM
اصلاحی بیان	2:00:PM	اصلاحی بیان	2:00:PM
د سپېڅلي لاري لارويان	3:00PM	زه ولي مسلمان سوم	3:00:PM
نبوي سيرت	4:00 PM	نبوي سيرت	4:00 PM
نبوي ملغلرې	5:00:PM	نبوي ملغلرې	5:00:PM
خوشبې د مدرسې څخه	د مازدیگر تر لمانځه وروسته	پیام منبر په دري ژبه	د مازدیگر او ماښام دلونځو ترمنځ
تنکي فکرونه (د تلیفون پر کرښه په ژوندی بڼه)	د ماښام او ماخستن د دلونځو ترمنځ	د علم په سیالی کې د جایزو گټونکي (د تلیفون پر کرښه په ژوندی بڼه)	د ماښام او ماخستن د دلونځو ترمنځ
ستاسونظر او استدلال (د تلیفون پر کرښه په ژوندی بڼه)	9:00:PM	دار القراء (د تلیفون پر کرښه په ژوندی بڼه)	9:00:PM
شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه	10:15:PM	شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه	10:15:PM

سر ليکنه

بسم الله الرحمن الرحيم

د مېډيا اثر پر ټولنه

د رنو لوستونکو!

نن ورځ چي خلگ په خپلو ښارونو ، کلو او کورونو کي د نړۍ د گوت گوت د حالاتو او واقعاتو څخه سهار او ماښام خبريږي همدا ټول ميډيا (رسنۍ) دي چي خلگ په خبروي ، د دنيا په کنج او کنار کي چي څه پېښ سي د هغو تصوير او انځورونه ، په اخبارونو ، مجلو ، ويب پاڼو او د تلویزونو پر پردو ورته ښکاره کوي ، د هغو ږغونه د راډيوگانو او تلویزونو د لاري په اورو کي او په ليکلي ډول يې په اخبارونو او مجلو کي په لولي په عمومي ډول مور مېډيا پر دوو ډولونو ويشلای سو چي يوه يې اسلامي مېډيا او بل يې د فسق ميډيا ده البته دا وېش د مېډيا د چلونکو په مټ را منځ ته کيږي ځکه د مېډيا يو وسایل دي او بل يې چلونکي دي مور د وسايلو له مخي مېډيا پر اسلامي مېډيا او د فسق پر مېډيا نه سو وېشلای ځکه په نړۍ کي چي هر ډول وسيلې ته وگورو د هغه څخه که ناجايزه کار اخيستل کيږي جايز کار هم ځني اخيستل کېدلای سي بلکي مېډيا د چلونکو د عقيدو ، افکارو ، سياسي او داسي نورو ... ليوالتياوو له کبله په خپل منځ کي وېشل کيږي . په نړۍ کي ډير واقعات را منځ ته کيږي خو همدغو واقعاتو ته که څير سو په يوه مېډيا کي يې ډېر ښه انځور ورکړي وي واقعه يې ډېره مهمه او په ښه تفصيل سره بيان کړي وي خو بلي مېډيا ته چي وکتل سي په هغه مېډيا کي همدا واقعه ډېره بده انځور سوي وي او يا د پام وړ واقعه نه وي بلل سوې . په افغانستان کي ددې يو مثال داسي ورکولای سو چي ډېر ځلي داسي پېښه سوې ده چي د خارجي قوتونو له خوا د ولسي خلگو پر هستوگن ځايونو بمونه و اورول سي په لس گونو ښځي ، ماشومان ، او سپين ږيري خلک تر خاورو لاندي او شهيدان سي همدا واقعه د فسق د مېډيا لخوا کوم چي د همدغو جنگي جنايت کارانو هم ږغي او هم عقیده وي د برق د برېښنا په ډول د يو ځلي لپاره خپريږي او واقعه وړه او بي اهميته کړي چي د خلکو پام د جنايت کارانو و جنايت ته را وانه وړي او د هغو په مقابله کي يې احساسات را وانه پارېږي خو کله چي د دوی يو نفر د يوې ډلي لخوا اختطاف سي نو بيا د همدا شخص بې گناهي او د هغه د ښځي او اولادونو سره مرکې او د هغوی د پرېشاني حالت د تلویزونو پر پردو او د راډيوگانو او مېډيا د لاري په ورځو ، ورځو په مکرر ډول خپريږي خو د همدا کس سره د خلکو خواخوږي را پيدا کړي او د تښتونکي فريق په مقابله کي د خلکو کرکه او نفرت او د هغوی په وړاندي يې د دښمنۍ احساسات را وپاروي . لنډه داچي د مېډيا چلونکو ته چي څه شي يا واقعه د دوی د عقيدې ، فکر ، مذهب او نورو ليوالتياوو او گټو له مخي ښه او مفيد وي نو هغه د خپلي مېډيا د لاري ښه انځوروي او هڅه کوي چي د خلکو پام ور ته را وړوي او که کوم څه او پېښه د دوی د مذهب ، عقيدې ، فکر او گټو خلاف او په ټکر کي وي نو بيا يو حسين ، ښکلی او زړه وړونکی واقعيت په دا ډول تور رنگ کي خپروي چي د ميني او

محبت پر ځای د خلکو کرکه او نفرت ترې پيدا کيږي. خلک چې څه ويني او څه اوري د هغه څخه متاثره کيږي. یو شی چې خلکو ته ښه او گټور معرفي کيږي د هماغه شي سره د خلکو مينه پيدا کيږي او د هغه د لاس ته راوړني هڅه کوي او کوم څه چې بيا بد او تاواني ورته معرفي کيږي د هغه څخه يې بيا نفرت او کرکه پيدا کيږي همدا لیده او اورېده دی چې د اسلامي فطرت ماشوم د يهودي په کور کې سر سخته يهودي کوي او د نصراني په کور کې نصراني ځني جوړوي او د هندو په کور کې هندو ځني جوړوي لکه چې پيغمبر ﷺ فرمايلي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ** (متفق عليه و اللفظ للبخاري) ژباړه ابوهريره **ع** وايي رسول الله ﷺ .... فرمايلي دي: هر زېږېدونکی کوچنی پر اسلامي فطرت زېږي خو د هغه مور او پلار د هغه څخه يهودي، نصراني يا د اور عبادت کونکی جوړ وي لکه څه ډول چې د څاروی څخه روغ رمت حيوان وزيرې د هغه پزه او غوږونه هيڅ پرې نه وي يعني د زېږيدني وروسته يې غوږونه او پزه پرې کرل سي عيبي سي. مسلمانان وروره! لکه څه ډول چې يو کوچنی ماشوم د خپل مور او پلار او د خپل کور د چاپېريال او ماحول څخه متاثره کيږي همدا ډول مېډيا پر ټولنه باندي اثر لري د مېډيا د لاري چې خلک څه اوري او څه ويني هغه يې پر زړه او ذهن اثر اچوي فرعون د بنواسرائيلو ازادي له منځه وړې وه هغوی يې د خپل قوم (قبطيانو) مريان او خادمان گرځولي وه او په زرگونو ماشومان يې د دې ويري لکبله چې سلطنت يې ړنگ نه سي ور حلالول او د الله **ج** د رسول موسي **عليه السلام** مقابله يې کول خو بيا هم دا ټول جنايتونه فرعون ته عدالت او سم کارونه ښکارېدل نو ځکه يې خپلو نفرو ته ويل: ..... وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (29 غافر). او زه مو بېله سمي لاري څخه بل لور ته نه رهبري کوم. همدا د هر باطلي لاري د خښتن دريځ دی چې خپل بد کره وړه ښه ورته ښکاري خپل ظلم ته عدالت وايي او واقعيتونه د خپلو عقيدو او افکارو په هنداره کې انعکاس او بيا يې د مېډيا د لاري تر نورو رسوي. په اخير کې به ووايو چې د کفري مېډيا څخه د ټولني د خلکو په ځانگړي ډول د ځوانانو پر ذهنونو دا ډول توري پردې غوړول کيږي چې بيا حق باطل او باطل به حق ورته ښکاري نو ځکه مو د ټولو مسلمانانو وړونو او خوښو څخه دا غوښتنه ده چې د فسق د مېډيا د ليدو کاتو څخه ځانونه وژغوري او د اسلامي مېډيا تر شا هر چيري چې وي د هر لوري څخه چې وي و دريږي او هم که وکولای سي خپلي قلمي، ژبني او مالي همکاري ورسره وساتي او همدا اسلامي مېډيا خپلي سترگي او غوږونه وگرځوي او د همدې لاري څخه حقايق ولولي، وايي وري، ويې ويني، او ټولنه د کفري مېډيا له اثر څخه خوندي وساتي.

ستاسو د کاميابۍ په هيله شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي

و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

داو لاد روزنه

ليکوال: مولوي صالح محمد (عطشان)

داسي وايي، چي ما خپل اولاد ته هدايت او لار ښوونه کړېده او ډېر کونښن مي وکړي مگر ماحول او چاپېريال خراب دئ چي هر څه چي يې مستقيمي لاري ته را بولم زما خبره نه مني د بدو خلگوسره د کښېستلو په وجه نه سميري زه يې يوې لاري ته را بولم دی بله لاره اختياري اوس نودده عمل دده سره او زما عمل زما سره دئ زه څه وکړم او په دليل کي داهم وايي چي د حضرت نوح عليه السلام زوي کافر وو او نوح عليه السلام د طوفانه څخه نجات نه سو وړ کولای همدا ډول ما هم ډېر کونښن وکړي او ډېر مي خپل اولاد سمي لار ته راو بلئ مگر دی يې نه مني اخر زه څه وکړم؟ ايت ته که پام وکړو د اولاد د اصلاح لپاره همدومره کول او بيا لاس ترزني کښېستل دا يوه تشه بهانه ده ځکه په ايت کي د اور لفظ ذکر سوئ دئ او دې طرفته يې اشاره کړې ده چي موراو پلار به د خپل اولادو مستقيمي لاري ته درا وستولو په اړه دومره کونښن کوي لکه څنگه چي دوى په دنيا کښي کونښن کوي چي خپل گران اولاد اور خو لاڅه يوازني تکليف ته يې هم نه پرېږدي. فرض يې کړئ که يو لوى اور تيار سوئ وي او په غږ مېهار وي او د دې اور په اړه يقيني وي که څوک ور داخل سي هلا کيږي ژوندی نه پاته کيږي اوس نو که يو بې عقل ماشوم دغه اور خوش منظره او خوبصورت وگڼي او دهغه و طرفته ور روان وي موراو پلار به يې په دغه وخت کي څه کوي؟ ايا د ليري څخه ارام کښېني او نصيحت ورته شروع کوي چي اې زويه! اور ته مه ننوځه او دا اور ډېر خطر ناکه دئ که ور ننوزې وبه سوځل سي او مړ به سي، ايا يو مور او پلار به يوازې په دغه وخت کي په ژبني نصيحت بسنه وکړي او نصيحت او هدايت باوجود که اولاد همدغه اور ته ورسې و سوځول سي په خالي نصيحت کولو سره دئ خلاص گڼل کېدلای سي چي ما خپل اولاد پوه کړي او خپل فرض مي پای ته ورساوه او هغه ونه منله پخپله خوښه يې د اور لار ځانته غوره کړه په دنيا کي به هيڅ مور او پلار داسي ونکړي که ريښتيني مور او پلار خپل اولاد دهلاک کوونکي اور و خواته روان وويني خوب خوراک او ژوندون به پر حرام وي تر هغه وخته پوري چي خپل اولاد يې په غېږ کي نه وي را پورته کړي او له دې هلاک کوونکي اور څخه يې نجات نه وي ورکړي. الله جبار فرمايې: کله چي تاسو خپل اولاد ته د دنياوي اور څخه د ژغورلو په لار کي په ژبني لار ښوونه بسنه نه کوئ نو د جهنم هغه اور چي اندازه او تصوير يې په دنيا کي نه سي کېدلای دهغه څخه د

نحمده ونصلي على رسوله الكريم اما بعد فاعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦٠﴾ ژباړه: اې مؤمنانو! تاسو خپل ځانونه او خپلي کورنۍ له داسي اوره وساتئ چي لوگي او دسونگ مواد يې خلگ او تيږي دي، پر دې اور سختي او طاقتوري ملائکي مقرر سوي دي هغوی د الله جبار د هيڅ فرمان څخه سرغړونه نه کوي او هر امر يې پر ځای کوي. پوښتنه داده ايا يواځي خپل عبادت د نجات لپاره بسنه کوي؟ په همدغه ايت کي الله جبار فرمايلي دي چي خبره په يوازيتوب سره پاي ته نه رسيږي چي څوک يوازې په خپل عبادت مطمئن او بې غمه سي بلکي اهل او عيال هم د جهنم د اور څخه را گرځول ضروري او اړين کار دئ. نن ورځ په ټولنه کي ډېر تر سترگو کيږي، چي يو څوک په خپله دينداره وي، دلمانځه پوره پالنه کوي، په اول صف کي دريږي، روژي نيسي، زکاة ادا کوي، دا الله جبار په لار کي خپل مالونه صرفوي مگر اهل او عيال ته چي يې وکتل سي دمځکي او اسمان په څېر توپير سره لري داو لاد سره يې نه دلمانځه فکر وي او نه د دين د فرائضو د پراخې کولو احساس ورسره وي اهل او عيال يې د گناهونو په سېلاب کي غوټه وي مگر دی په خپله په اول صف کي په پوره اطمینان سره ناست وي، بڼه توجه وکړئ! تر څه وخته چي انسان ته د ځان په څېر د اهل او عيال د نجات فکر نه وي پيدا سو هغه نجات يافته نه سو گڼلای، او انسان په داسي ويلو سره ځان ته نجات نه سي ورکولای چي هر سړی دخپل عمل مالک دئ که اولاد وبل طرف ته روان وي نو زه څه وکړم؟ ځکه چي اولاد د بدو څخه را گرځول د هر کس د فرائضو په سلسله کي داخل دي که چيري څوک دخپل اولاد په لار ښوونه کي کوتاهي وکړي په اخرت کي به يې مؤاخذه او گرفت حتماً کيږي. ځيني خلگ وايي: زامنو ته مي غاړي خلاصي کړې دايوه تېر وتنه ده په مخکني ايت کي الله جبار فرمايې: چي اې ايمانداره وگړو! تاسي خپل ځان او کورنۍ د جهنم د اوره څخه وساتئ په حقيقت کي په دې ايت کریمه کي د يو بې ځايه عذر او بهانې جواب هم دئ هغه دا چي نن ورځ يې ډېر انسانان وړاندي کوي کله چي چاته وييل سي چي خپل اولاد ته ديني تعليم ورزده کړه او څه ددين خبري وروښيه او ددين پر لار يې برابر کړه او د گناهونو څخه يې وژغوره ددې په جواب کي ځني کسان

په اړه فکر نه کوي په داسې کړنه سره الله ﷻ ځني ناراضه سي اخر دغه اولاد دومر او پلار نافرمانې پيل کړي او ددوی پر سر مسلط سي او دومر او پلار لپاره يو عذاب جوړ سي لامل يې دادی چې مور او پلار داسې کړي وه چې په خپل اولاد يې سر نه گرځاوه دنيوي گټې يې په کولې ديني تعليم يې نه په کاوه او سمې لاري ته يې لارښوونه نه ورته کول دصالحانو خلگو په ناسته پاسته يې نه امر کاوه او د لمانځه او عبادت لاريې نه ورته بيانوله پر دغه برسېره يې دعريانی او فحاشۍ چاپيريال ورته جوړ کړي و هر څه چې به يې غوښتل هغه ورته آماده وه او د نفساني او شيطاني غوښتنو لاري يې ورته تيارې کړي وې د دې ټولو کړنو او بې پرواهيو پايله دا سوه چې نن ورځ د اولادونو څخه ډېر پلرونه ناراضه دي دومر او پلار نافرمانۍ شروع ده خپل اولادونه يې هيڅ پروا نه کوي اطاعت يې د سره هيڅ نه پېژني نن ورځ والدين ناست دي ژاړې چې زموږ فکر و اولاد به مو عزت من سي او موږ به په هوسا اوارام سو دا څه وسوه چې خپل اولاد مورپلار ته بلاسوه. دغسې مو کړي همداسې به درسره کيږي يو محقق فرمايلي دي.

اندرون درياخته بندم کرده باز می گویی که دامن ترکمن هوشيار باش

يعني اول دي زما لاس او پښې راوتلې او په درياب کي دي لاهو کړم او بيا راته وايې چې هو ښيار اوسه لمن دي لنده نه کړې. که تا اول په خپل اولاد ديني تعليم کړی وای او دمستقيمي لاري هدايت دي ورته کړی وای ولي به يې انجام داسې ويچار او خراب وای اولاد که پر مستقيمه لاره برابر سي د دنيا د خوشحاليو تر څنگ دايوه صدقه جاريه هم ده چې مور او پلار ته به يې ثواب ترمرگ وروسته ورسېږي لکه چې دپيغمبر اسلام ﷺ ارشاد دی: کوم څوک چې د دنيا څخه کوچ وکړي ددرو عملونو پرته يې نور ټول عملونه قطع کيږي يوديني علم چې دهغه څخه خلگ گټه او فايده اخلي دمثال په ډول يو عالم تصنيف وکړي يو کتاب جوړ کړي او خلگ دهغه څخه فايده اخلي يا څوک شاگردان تر شا پرېږدي او خلگ دهغه څخه ديني زده کړه کوي. دوهم يو څوک چې صدقه جاريه لکه مسجد، مدرسه، پل، شفاخانه يا کوم بل شی د خلکو د فايدي لپاره جوړ کړي او خلگ دده ترمرگ وروسته فايده تري اخلي. دريم: يو څوک چې صالح اولاد تر شا پرېږدي او هغوی دعا ورته کوي ثوابونه يې مور او پلار ته ورسېږي.

ساتلو په لاره کي څنگه يواځي په ژبني هدايت او لارښوونه اکتفاء کوي او کوم انسانان چې دحضرت نوح ﷺ دزوی مثال په دليل کي وړاندي کوي هغه ځکه بېخايه دی چې نوح ﷺ خپل زوی ته تقريبا نهه سوه کاله هدايت او لارښوونه وکړه د دې با وجود هغه سمه لار غوره نه کړه ايا دنهو سوو کلونو وروسته به پر نوح ﷺ کومه مؤاخذه او مسئوليت پاتي وي لکن زموږ حال د افسوس دی چې په يو ځل يا دوه ځله لارښوونه کولو سره موږ بسنه کوو او بيا وايو، چې موږ خپله ذمه واري پای ته ورسول نن ورځ زموږ په ټولنه او معاشره کي دا اولاد په اړه دهر څه فکر موجود دی چې بڼه دنيوي تعليم ورکړي يا بڼه کاسب او کمال داره سي خوراک او څښاک يې برابر سي او داغوستلو سامان الات يې برابر سي او بڼه موټر او موټر سايکل ورته مهيا سي الغرض دهر څه دسمولو فکر سته مگر ددين فکر نسته زموږ په ټولنه کي داسې وگړي ډېر تر سترگو کيږي چې وايې زوی مي ډېر کمال داره بڼه مقام او رتبه لري او بڼه شتمن او بډايه دی مگر لږ څه بې دينه دی نور يې هر څه کار برابر دی اوس تاسي فکر وکړئ چې دا صاحب دخپل زوی په اړه وايې زوی مي عزت من او هر څه يې سم دي يواځي بې دينه دی دغه دين داري داسي زائد کار او وظيفه گڼي چې هيڅ اهميت نه ورکوي سره ددې چې نوموړی پلار خپل ځان متقي او دين داره هم گڼي دا يو حقيقت دی څوک چې ديانت او تقوی ونلري اصلا هغه هلاک او برباد دی هر څه يې خراب دي هغه مشهوره خبره ده چې يو څوک مريض و بالاخره نبض يې ودرېدی دوستانو يې شفاخانې ته راوړي رنځ پوهانو (ډاکټرانو) وويل چې دا کس انتقال کړئ او مړ دی يو دوست يې وويل چې ندی مړ ځکه د بدن غړي يې صحيح او سالم دي صرف او صرف ساه يې وتلې ده ډاکټرانو ورته وويل: چې دغو سم والي يې څه فايده کوي همدغه مرگ دی چې روح او ساه يې ووځي نن ورځ زموږ په ټولنه کي هم داسي ويل کيږي چې فلاني کس صرف بې ديني لري نور يې هر څه سم دي دا الله تعالی يو سنت کړنه په يو مقدس حديث کي بيان سوې ده کوم څوک چې د يو چا د راضي کولو لپاره الله ﷻ ناراض کړي الله ﷻ به هغه شخص د ده پر سر مسلط کړي تاسو تجربه وکړي نن ورځ زموږ دغه صورت حال دی چې دخپل اولاد دراضي کولو او هوسايني لپاره دنيوي کوښښونه کوو او وايو چې اولاد مي رتبه او عزت پيدا کړي شپه او ورځ په دنيوي کار و بار بوخت وي او دا اولاد دابدي ژوندانه دسمن هيڅ فکر ورسره نه وي او هيڅ يې دديندارۍ او ديني تعليم

سياست د اسلام په رڼا کي

ليکوال عبدالودود هجران

لپاره مشروع کړي دي . ابن نجيم رحمه الله عليه هم د سياست په اړه په همدې نظر دی، خو د فقهي په کتابونو کي د سياست کلمه په عمومي ډول د (تعزيري سزاگانو) د پاره کارول سوې ده، هغه چي د قرآن او سنت د ښکاره نصوصو څخه په ډاگه سوي نه وي ، خو د شرعي قواعدو مطابق وي او مقصدي يې د ټوليز مصلحت مراعت او د فساد له منځه وړل وي . سياست هغو تدبيرونو ته ويل کيږي چي د هغو په واسطه د ټولنيزو گټو او مصالحو ساتنه وسي ، او د جرايمو د سزا څخه موخه هم د مجرمينو اصلاح او د خلکو د مال ، ځان ، عزت ، او ابرو ساتنه ده ، همدا لامل دئ چي د سياست د لغوي معنا مفهوم پر دغو سزاگانو باندي تحقق پيدا کوي . حدود څه شي دي ؟ حدود هغو سزاگانو ته ويل کيږي چي د قرآن کريم د ښکاره آياتونو او يا هم د صحابه رضي الله عنهم د اجماع څخه ثابت او ټاکل سوي وي لکه : د زنا ، غلا ، قطع الطريق ، شرابو چيښلو قذف حد .... دلته زموږ موضوع د سياست اړخونه دي نو ځکه مو پورته توکي وليکل، چي په سياست پوري اړه لري . پورتنې تعريفونه په نظري سياست او علمي سياست پوري اړه لري خو د عملي سياست بنسټ پر سياسي تجربو ايښودل سوی دئ ، د سياسي مفکر او سياسي قائد تر منځ توپير همدومره دئ لکه د علم او عمل تر منځ او يا هم د فکر او تجربې تر منځ ځکه چي يوازي د سياست د فلسفې په زده کړي يو شخص سياسي مشرنه گرځي . يو څوک د انجنيرۍ د فاکولتې د پای ته رسولو او يا د انجنيرۍ د کتابونو په لوستلو سره پوره انجنير نه سي جوړېدلای ترڅو چي د پراکتیک دوره تر سره نه کړي او يا هم د نورو ماهرو انجنيرانو لخوا په عملي ډول ونه روزل سي . نو په دې اساس د انساني ټولني د پرمخ بېولو فلسفه او د حکومت داری په اصولو او قواعدو پوهېدلو باندي شخص سياست پوه (Political scientis) او فروفيسور خو جوړيږي ، مگر سياسي لارښود او د نظام بشپړ چلوونکی نه سي کېدلای تر هغه وخته چي په عملي توگه سياسي تجربه تر لاسه نه کړي او د سياست په ميدان کي رول ونه لويوي .

د عربي ژبي د سياست کلمه د انگليسي د (Politic) د کليمې د معنا سره ورته والی نه لري بلکي د عربي ژبي د سياست کلمه هر اړخيزه مفهوم لري لکه د نفس اصلاح کول ، کورنی سياست ، تعزيري سياست ، او ټول اصلاحي کارونه د همدې کلمې په مفهوم کي شامل دي خو د انگليسي ژبي (Politic) کلمه يوازي د ملکي ، ملي او حکومتي سياست لپاره کارول کيږي ، چي په عربي ژبه کي يې مرادفه کلمه السياسة المدینه ده . Politic يوه يوناني کلمه ده، چي د پوليس څخه اخيستل سوېده او معنای يې ښاري حکومت دی . د سياست لغوي معنا : سياست د امارت په وزن د ساس يسوس څخه د قال يقول په وزن د مصدر صيغه ده، د نوموړي فعل مصدر د سوس قول په وزن هم راتللی سي اسلامي پوهان د سياست د پېژندنې په هکله په دې نظر دي : علامه ابن خلدون رحمه الله عليه د سياست په باره کي داسي وايي : (فالساسة والملك هي كفالة للخلق و خلافة الله في العباد لتنفيذ احكامه فيهم) سياست او حکومت د بندگانو د ساتني او د هغوی د گټو د ساتني او کفالت او په بشري ټولنه کي د الله ﷻ احکامو د پلي کولو د پاره د الله ﷻ نيابت او استازيتوب دئ . شاه ولی الله محدث دهلوی رحمه الله عليه دا ډول فرمايلي دي چي : (وهی الحکمة الباحثة عن كيفية ربط الواقع بين اهل المدينة) سياست او حکومت د هغه فن نوم دئ چي د يوه هيواد د وگړو تر منځ د ټولنيزو اړيکو د کيفيت څخه بحث کوي . او يوبل عالم او د اسلامي چارو کارپوه راغب اصفهاني رحمه الله عليه د سياست په پېژندنه کي درې شيان راښيي : عمارة الارض (د ځمکي آبادول او د هغې پرمختگ او جوړول) ، تنفيذ احکام الله (د الله ﷻ حکمونو جاري کول) ، مکارم الشريعة (د ښو اخلاقو خوښول) د فقهاؤ له نظره د سياست روښانه مفهوم د اصلاحي تدبيرونو خوښول او کسبول ، د حکومت نظم او غوره چاري پرمخ بېول دي . ابن عابدين رحمه الله عليه وايي : وهذا تعريف للسياسة العامة الصادقة على جميع ما شرعه الله تعالى لعباده من الاحكام الشرعية ټياره : د سياست دغه تعريف پر هغو ټولو چارو او تدبيرونو باندي صادق يږي چي الله ﷻ خپلو بندگانو د اصلاح

• ماخذونه : ۱- المتجدد ۳۶۲ مخ د سوس ماده ۲- د اسلامي حکومت نظام ۲۰۰ مخ د مولانا حامد الانصاري ليکنه ۱۹۵۶ عيسوي کال د هندوستان ډهلي چاپ ۳- مجموعه شامي ۳ ټوک ۲۰۴ مخ - بحر الرايق ۵ ټوک ۱۱ مخ ۴- مدخل الى علم السياسة د ااکتر جمال الاتاسي ۷ مخ د دمشق چاپ ۵- اسلامي سياست د مولانا گوهر رحمن ۱۴ مخ پېښور چاپ ۱۳۸۳

ژباړن: محمد اعظم ارغندابی

د یوې خور د نوي ژوند قيصه

موجود دى، کائنات او د دې نړۍ حيرانونکى نظام پخپله منځ ته نه دى راغلى، د المر، سپوږمۍ، ډول ډول فصلونه، سمندرونه، غرونه او بې شمېره مخلوقات، بېله خالق څخه هيڅ امکان نه لري، د قدرت په نظام کي داسي هماهنگي او د اټوم څخه تر ستورو پوري هر څه داسي پر خپل مقام باندي په عظيمه توگه جريان لري چي پر ته د خالق څخه يې د وجود فکر کول بې عقلي ده، پر همدې بنياد زه د يوه ستر طاقت د وجود لېواله وم ليکن د يوه مذهب فکر کول يوه ډېره ليري خبره وه. زه دا خبره خپله نېک بختي بولم چي د لوړ تعليم لپاره ما په يوه داسي پوهنتون کي داخله واخستل چي د کور څخه ليري او هلته د مسلمانانو شاگردانو شمېر زيات و، له دې کبله چي زما فکر د مسلمانانو اړوند مثبت نه و نو ما په ابتدا کي خپل عافيت د مسلمانانو څخه په ليري پاتي کېدو کي ليدئ، ليکن ما دا خبره محسوسه کړل چي ددوی اکثریت د اروپايي زده کونکو په مقابل کي ډېر باوقاره او عزتمند و، د اسلام د نه غوښتنلو سره سره زما په زړه کي د اسلام سره د ميني عنصر پيدا سو، معلومات راته وسو چي زما خدای ﷻ موجود دى، واحد دى او په خپلو صفتونو کي بې مثاله دى، راته معلومه سوه چي د اسلام دوې معناوي دي، د خدای پاک مکمل اطاعت، امن او عافيت، او مسلمان په اصطلاح کي هغه کس ته ويل کيږي، چي د خدای پاک و رضا ته ځان تسليم کړي. ددغو مسلمانو ځوانانو څخه چي مي کله دا واوريدل ډيره حيرانه سوم چي اسلام بنځي ته څومره مقام ورکړى او څومره يې نازولې ده. ماته څرگنده سوه چي د يهوديت، عيسويت او بودا مذهب په پرتله د اسلام يوه ښوونه هم د عقل او فهم په خلاف نه ده. د مسلمانو هم صنفيانو د تحريک له کبله مي د اسلام د مذهب مطالعه شروع کړه او په همدې وخت کي د فرانسې د يوه سرچن او ساينس دان موريس بوکايې کتاب قران او ساينس ډېره متاثره کړم، او دا معلومات راته وسو چي د ساينس او کائناتو په اړه انجيل کومي څرگندوني کړي دي هغه ټوله غلطې دي او غلطې ثابتې سوي دي، ليکن پر بل اړخ بيا قرآن چي کومي فيصلې او رايې ورکړي دي هغه ټوله رښتيني ثابتې سوي دي. زما عقل او فکر يو منل سوې استدلال قانع

زما عمر د څليرويشتو کلونو دى. زما پريکي د کمبوديا د يوې چيني کورنۍ سره دى چي ۲۰ کاله وړاندي د کمبوديا څخه فرانسې ته کډه او هلته ځای پر ځای سوې وم. زما د مور او د پلار تعلق د بودا د مذهب سره و، ليکن تعلق يې فقط رواجي و، هغوي به کله کله د بودا د يوڅو ډېرو په وړاندي څه عبادات کاوه او بس، ما په دې اړوند د دوی څخه سوالونه کول هغوی به جواب نه راکاوه، هغوی پر عقلي بنياد زما د قانع کولو کوښښ هيڅکله نه دى کړى. د عقيدو او رواجونو له لحاظه فرانسې پر مختلفو رواجونو يوه مشتمله ټولنه ده، د مذهب د لحاظه د عوامو اکثریت يې کاتولیک عيسويان دي، ليکن پر ټولنه باندي يې د يهودانو او کمونستانو اثر ډېر زيات ژور دى او دا خبره هم حقيقت ده چي اسلام يې دوهم غټ مذهب دى، د ابتدائي ابادېدو په وخت کي د مراکش، الجزاير، تونس، او منځنۍ افريقا څخه په سل گونو مسلمانان دلته را کډه سول او اوس ددوی د اولادونو ډېر زيات تعداد دلته موجود دي، داسي پروپاگنډې خپريږي چي دغو مسلمانانو دلته داسي ډلي منظمي کړي دي چي کله، کله دم چاودني کوي او د ترهگري چاپېريال منځ ته راوړي. د فرانسې مقامي اوسېدونکي پر همدې بنياد د اسلام يادونه د ويري او نفرت په گډ احساس سره کوي، لنډه دا چي ما د اروپا د داسي نسل په منځ کي خپل د شعور سترگي خلاصي کړي چي د مذهب د ټولو ارزښتونو څخه متنفر او بېزاره وو، د مکملې ازادۍ غوښتونکي وه، د کوچني او غټ ټولنيز روايتونو په بر بادولو کي ځنډ نه کاوه، په مکتب او پوهنتون کي زما همصنفيان د ډول ډول نژادونو څخه وه، د کمبوديا څخه تر الجزاير پوري، مور د يوه اوبل د عقيدو څخه بې تفاوته و، په دې ماحول کي مذهب يو بې کاره او د هغه په اړه کومه خبره کول يوه بې عقلي گڼل کيږي، تاسو ته څرگنده سوه چي زما روزنه په څنگه چاپېريال کي سوې ده. زه د يوه مذهب هم قائل نه وم او د اسلام په اړه خو زما فکر ډېر منفي و چي په ټوله اروپا خصوصا په فرانسې کي د اسلام د هر اړخ د بدنامولو کوښښ کېدئ، څنگه چي مي شعور او عقل پخېدئ، ما به اکثره په يوازي توب کي غور او فکر کوی چي په کائناتو کي يو لوي طاقت

ضمير څخه کار واخلي، انصاف او توازن و مخي ته کښيږدي او په فکر سره د پېغمبرانو پر ښوونو غور وکړي نو پر هغه باندي به د يهوديت او عيسويت کمزورياني او اختلاف څرگند سي او هغوي به د اسلام پر ښېگڼو باندي قايله سي. په ذهني ډول ما ته د اسلام د عظمت ادراک سوی و، ليکن هيڅ نه پوهېدم چي څه وکړم. د اسلام د قبلولو څخه ماسپوا مي بله چاره نه درلوده، ليکن د اسلام په قبلولو کي ډېر خطر و نه راته متوجه وه. زما مور او پلار او زما نور قريبان د اسلام قبلول هيڅ نه خوښوي، بيا به څه کيږي؟ ماته څه کول په کار دي، په فکر فکر سره زما لوربه او خوب والوتل، بيا يوه شپه زه پر سجده سوم، د الله ﷻ په دربار کي مي په ژړا دعاوي وکړې، يا الله ﷻ زما لارښوونه وکړې، ماته صحيح لاره را وښيه، زه ډېره کمزورې يم، ما ته همت او طاقت را وبخښې او پخپل فضل سره زما نصرت وکړې، ستا د نصرت څخه پرته زه د خپلي ټولني د چاپيريال مقابله نه سم کولاي. کله چي ما د سجدې څخه سر را پورته کړي نو ډېر سکون راته په برخه سوی و، بېرته مي له منځه تللی وه، زه په دې باور سوم چي هر څه پيښيږي زه به اسلام قبلوم، خوشبختانه دا د روژې مياشت وه، د روژې اخري ورځي وې، ما په خوب کي خپل ځان پر لمانځه وليدی، او په دوهمه ورځ ما د خپلو ملگرو په وړاندي د شهادت کلمه ولوستل او مسلمانم سوم، ما تر يو کال پوري دغه پېښه د خپل مور، پلار او ټول خاندان څخه پټه ساتلې وه، کله چي بله روژه راغله نو د عيسويانو د اختر رخصتياني هم په دا غه مياشت کي وې، ما بايد روژې نيولي وای ليکن دغه رخصتياني ماته دخپل مور او پلار سره تيرېدل پکار وې، ددې څخه مي بله هيڅ چاره نه درلوده چي دغه راز مي مور او پلار ته څرگند کړم، زه کور ته ولاړم او ماښام مي د شراب چښلو او خنځير د غوښو د خوړلو څخه انکار وکړ، او ما دوی ته وښودل چي زه مسلمانم سوې يم او ټولو غالمغال جوړ کړ، مور، پلار، ورور، خور او اکا مي ډېر زيات پرېشانه سول، ټولو ډېره و ترټلېم او ځينو خو بيا لاس هم را باندي پورته کړې، مور مي راته وويل که ته مذهب تبديلول غواړې نو عيسوي سه، زه تا پخپله د عيسويانو و کليسا ته بيايم، ما د دوي د قانع کولو ډېر

کوي، زه د عقل او دليل پر خلاف هيڅ خبره نه قبلوم، خوشبختانه د قرآن په هکله د ساينس څېړونو زه ډېره زياته اغېزمنه کړم، لکه څنگه چي لمر او سپوږمۍ په خپل مدار کي څرخي، په سمندرونو کي څنگه د خوږو او ترو او بو تر منځ پرده وي، او لکه څنگه چي په دنيا کي هيڅ شی بغير د اوبو څخه ژوند نه کوي، و جعلنا من الماء کل شی ء حی، لکه څنگه چي دغه حقيقتونه په قرآن کي ذکر سوي دي، ددې څخه ثابتيږي چي قرآن د انسان تخليق نه دی. دا د خداي کلام دی او د هر اعتبار څخه ابدي حيثيت لري. بيا ما د قرآن عظيم الشان يوه فرانسوي ترجمه تر لاسه کړه او د هغه په لوستلو مي شروع وکړه، په شروع کي مي ځيني خبري و نه فهمولې او زه يو څه فکر جنه هم سوم، د مثال په ډول چي په جنت کي خداي پاک نارينه وو ته حوري ورکوي، بيا ما ډيري دعاوي وکړې چي خداي پاک زما ذهن خلاص کړي، او د خپلو مسلمانو ملگرو څخه به مي هم سوالونه کول، په نتيجه کي زما په فکر کي ټوله سوالونه حل سوه او په دې باوري سوم چي قرآن عظيم الشان په مادي او روحاني لحاظ د بني آدم رهنمائي کوي. د قرآن عظيم الشان څخه ما ته د حضرت عيسى عليه السلام صحيح پيژندنه وسوه، او دا مي يقين سو چي هغه يو تاريخي ارزښت درلودی. ليکن انجيل چي د دې پاكي هستې اړوند کوم د تهمت جال غورول دی، په هغه سره دده شخصيت په شکونو کي لويديلی دی، د قرآن د مطالعې څخه راته معلومه سوه چي د عيسويت ټولي عقيدې بې بنياده دي، د عقل څخه خلاف دي او هيڅ تاريخي حيثيت نه لري، په دغه ضمن کي ما د حضرت محمد ﷺ د مقدس ژوند مطالعه شروع کړه او د هغه څخه ډېره زياته اغېزمنه سوم، راته معلومه سوه چي د اروپا مذهبي علماو او تاريخ پوهانو د محمد ﷺ په اړه څومره درواغ ويلي او د څومره بهتان څخه يې کار اخيستی دی، د محمد ﷺ ژوند خو بې حده ډېر زيات پاک و او په هر لحاظ د انسانيت لپاره يوه عظيمه نمونه ده. په دغه ډول په اسلام کي زما معلومات زياتېدل، او شکونه مي ليري کېدل او يقين مي پخېدی، ماته په ښه ډول معلومه سوه چي اسلام پخپله په خپلو ښوونو کي په مکمل ډول يو فطري مذهب دی. که يو څوک د خپل

زياته ووهلم او د کور څخه يې په زوره وايستم. زه وپوهنتون ته ولاړم او خپل ټول مسلمانان ملگري مي د حالت څخه خبر کړل، ټولو ماته د حق پر لاري د ثابته پاته کېدلو مبارکي راکړل او د هر ډول مکمل کومک کولو يقين يې راکړی. د خدای ﷻ شکر دئ چې په دوی ټولو کې نيک، شريفه او لايق ځوان زما لاس نيوی وکړی او د واده وړانديز يې راته وکړی، ما دا د الله ﷻ له طرفه يو نعمت وگڼی او دغه وړانديز مي ومنی، او زه اوس نن ورځ د خپل نوي دين سره، په نوی کورنۍ کې، د خپل انتهائي مهربان خاوند په ملگريتوب کې ډېره د راحت او خوشحالی ژوند تېروم، او هر وخت د الله ﷻ شکر ادا کوم.

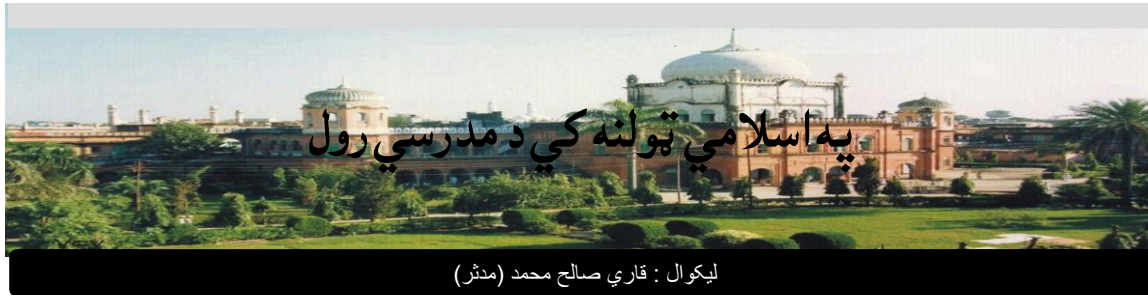
زيات کونښن وکړی چې د اسلام اړوند د دوی دريځ صحيح نه دئ، د اسلام ټولي بنووني د عيسويت، يهوديت پر خلاف د فطرت او عقل سره برابري دي، يهوديانو، د اروپا عيسوي لارښوونکو او مورخينو د اسلام او مسلمانانو اړوند څه ليکلي دي هغه صحيح نه دي، ليکن زما مور او پلار او زما خاندان ډېر جذباتي سول، هغوي زما خبره هيڅ نه واورېدل، هغوي به په وارو وارو راته ويل چې تا د ناپوهانو او ترهگرو خلکو د مذهب په قبلولو سره زموږ د ذليله کولو کونښن کړی دئ او که تا د دې فيصلې څخه لاس وا نه خستی، نو په دې کور کې ستا لپاره هيڅ ځای نسته، ليکن د الله ﷻ شکر دئ چې ما د دوی د ټولو ننگونو په جواب کې وويل چې هر څه کيږي زه هيڅ کله د اسلام لاره نه پرېږدم، نتيجه يې دا سول چې يوه ورځ هغوی زه ډېره

د گناه پرېښودلو آسانه طريقه

ژباړه: علي احمد عادل

خبر دی. نو ابراهيم عليه السلام ورتنه وويل: آيا تاته بنايي چې د هغه د رزق څخه خوراک کوې، او د هغه پر ځمکه اوسېږې، او سره له دې چې هغه په ټولو پټو او ښکاره خبر دی، ته د هغه د امر څخه خلاف کار په ښکاره سره کوې. هغه شخص وويل: نه بنايي. څلورم راته ونيه! ابراهيم عليه السلام ورتنه وويل: کله چې (ملک الموت) د دې لپاره درته راسي چې ستاروح قبض کړي، ته هغه وخت ورتنه ووايه چې ماته يو څه وخت راکړه چې توبه وکارم او نيک کارونه شروع کړم، بيا مي وروسته روح وکاره. هغه شخص وويل: آيا دا امکان لري؟ (عزرائيل عليه السلام) خود چا خبره نه مني د الله ﷻ په امر په ټاکلي وخت روح قبضوي. ابراهيم عليه السلام ورتنه وويل: چې هغه (ملک الموت) تاته راتگ کوي او ته نسي کولای له مرگ څخه ځان خلاص کړې او توبه وکارې، نو بيا ولي داسې بېغمه اوسېږې، لکه ته چې د مرگ څخه خلاصون پيدا کولای سې. هغه شخص وويل: نو هغه پنځم او آخري هم راته ونيه. ابراهيم عليه السلام ورتنه وويل: ته د الله ﷻ پر ځمکه اوسېږې، د هغه رزق خورې، او د هغه نافرمانی کوې په داسې حال کې چې ته هر چيري يې هغه دي ويني، او کله چې د مرگ وخت دي راسي د توبې کولو وخت هم نسي پيدا کولای نو کله چې د قيامت ورځ راسي او د الله ﷻ د نافرمانۍ په سبب د عذاب ملائکه درته راسي، ترڅو تا د جهنم اور ته ورکش کړي، هغه وخت ته مه ورسره ځه. هغه وويل: د عذاب ملائکه به مي کله پرېږدي چې اور ته مي ورکش نه کړي. نو بيا ابراهيم وويل: بس همدومره ماته بسنه او کفايت کوي، استغفرالله واتوب اليه. او بيا دغه شخص پر توبه کښلو وفا وکړه او د گناهونو څخه يې پرهيز وکړ ترڅو چې د دنيا څخه جلا کېدئ.

ابراهيم بن ادهم عليه السلام ته يو کس راغلی ورته وپې ويل: اي داسحاق پلاره! زه پر خپل ځان باندي اسراف کونکی يم. ماته داسې يو څه راوښيه، چې د هغه په واسطه د اسراف د بد عادت څخه خلاص سم. حضرت ابراهيم عليه السلام ورتنه وويل: که دي پنځه خاصيتونه قبول کړه او پر هغو پنځو دي واک او قدرت پيدا کړې، نو تاته به هيڅکله هم گناه تاوان ونه رسوي. هغه وويل: راويې ښيه، بن ادهم عليه السلام وفرمايل: لومړی: کله چې اراده وکړې چې د الله ﷻ نافرمانی وکړې، نو د الله ﷻ د رزق څخه څه مه خوره. هغه شخص وويل: نو د کوم ځای څخه زه خوراک وکړم، دا ټول په ځمکه کې د الله ﷻ د رزق څخه دي بيا ابراهيم عليه السلام وويل: عجيبه ده، نو دا بنايي چې د هغه د رزق څخه خوراک کوي او امر يې نه منې؟ هغه شخص وويل: نه، هيڅکله نه. او دوهم راته ونيه! ابراهيم عليه السلام وويل: کله چې ته اراده وکړې چې د الله ﷻ د امر څخه خلاف کار وکړې نو د هغه پر ځمکه مه اوسېږه. هغه شخص وويل: دا خو ډيره گرانه خبره ده، نو چيري ولاړ سم چې هلته گناه وکړم؟ ابراهيم عليه السلام وويل: آيا تاته بنايي چې دهغه پر ځمکه اوسېږې او امر يې نه منې؟ هغه وويل: نه. دريم راته ونيه! ابراهيم عليه السلام وويل: سره له دې چې ته د الله ﷻ د رزق څخه خوراک هم کوې او د هغه په ځمکه کې هم اوسېږې، خو بيا هم د الله ﷻ نافرمانۍ ته زړه ښه کوې او گناه کوې، نو په ځمکه کې داسې ځای ولټوه چې هغه الله ﷻ دي ونه ويني او ته يې نافرمانی وکړې. هغه شخص وويل: يا ابراهيم! داسې کله کېدای سي؟! هغه الله ﷻ داسې ذات دی چې په ټولو پټو سره تر هر چا ښه

لیکوال : قاري صالح محمد (مشر)

د خپل روحي آرام لپاره درملنه په لاس کې لري ځکه که کوم تکليف ورته پېښ سي د څښتن تعالی ﷻ رحمت يې بولي او که خوشالي ورته پېښه سي نعمت يې بولي همدا درملنه په مدرسه کې تر لاسه کېدای سي که دغه موضوع په لنډو ټکو کې را ونغاړو ويلاي سو چې مدرسه د جسمي ، روحي ، مدني او مذهبي جوړښت مرکز دئ ، مدرسه يو داسي کار ځای دئ چې په هغه کې دانسان زړه او دماغ تربيه کېږي ، مدرسه داسي ځای دئ چې په هغه کې ټوله جهان او ټول موجودات دانسان د نظر مورد گرځي . مدرسه دنبوي ژوند له چينې څخه اوبه اخلي او په هغه اوبو سره دنبوي ژوند اوبوي . دا يو روښانه حقيقت دئ چې نبوي چينه هيڅکله نه وچيږي او بشريت هيڅکله دهمدې چينې څخه دبې نيازۍ احساس او فکر کولای نه سي مدرسه په کوم وخت او کوم چا پوري خاصه نه ده چې د وخت په تېرېدو او يا د کوم چا په ورکېدو سره ورکه او يا سقوط وکړي بلکې مدرسه مستقيماً په نبوت محمدي پوري اړيکي لري دا يو څرگند حقيقت دئ چې نبوت محمدي به ابدې وي نو کوم کسان چې غواړي يو څو کاله ژوند وکړي او د ژوند هر لحظه يې په بې شمېره گټو بدله سي حتما ورلره پکار ده چې د مدرسې په ښېگڼو ځان پوه او گټه ځني واخلي که لږ نور پر دې خبره باندي تم سو او ديولې څرنگوالي په موخه ووايو چې مدرسه دهغه ځای څخه عبارت نه ده لکه اوس چې نړيوال يې فکر کوي چې مدرسه په بې علمۍ سره تعبيريوي ، يايې په تشدد او يا يې تمدن څخه په ليري والي تعبيريوي بلکې مدرسه دعدم تشدد الهام ورکوي ، مدرسه پوهه او تمدن دځان سره په لازمي ډول لري ، مدرسه دټولو علومو دزده کړې مرکز ده نه داچې ځيني عام خلک يوازي دخو هغو کتابونو څخه عبارت بولي چې علمي بسنه پرې کېدای نسي ځکه که لږ خپل حقيقي تاريخ مطالعه کړو نو په څرگند ډول ويلاي سو چې په اسلامي تاريخ کې لومړۍ مدرسه ددواړو جهانو سپېڅلي سردار حضرت محمد ﷺ تاسيس کړې ده او طالب العلمان يې اصحاب وه دهمدغي مدرسې څخه درستي نړۍ ته علم ورسېدی او په درسته نړۍ کې يو بې ساری

دلوی او سپېڅلي څښتن په مينه ناک نامه چې د ژوندانه د حقيقي تمدن کور يې دلومړی ځل څخه ترپايله پوري مدرسه جوړه کړې ده . مدرسې نوم زمونږ په ټولنه کې هغه لفظ دئ چې زمونږ د ټولني هر وگړي ورسره اشنا دئ خو وړاندي تر دې چې د مدرسې په ښو پاييلو پوه سو غواړم چې د مدرسې لفظ په لږه پيمانه وڅېرم . مدرسه دجوړښت له نگاه يو عربي کلمه ده چې د صرفي قانون له مخې ورته د ظرف مکان صيغه يعني د درس ځای په معنی ده البته هر هغه ځای چې په هغه ځای کې هر اړخيزي زده کړې ترسره کېږي خودمحتوی له پلوه په ديني زده کړو متغني او بېلایه وي همدا د مدرسې دمعنا څخه عبارت ده البته ديو عالم په وينا چې د مدرسې ددغه تعريف سره موافق نه دئ - مدرسه دهغه ځای څخه عبارت بولي چې دطالب العلم رابطه دخپل څښتن تعالی ﷻ سره جوړوي نه داچې مدرسه دخو عربي کتابو دزده کړې او ورزده کړې ځای دئ مدرسه دانسانيت جوړونې ځای دئ . مدرسه هغه مکرم او معظم ځای دئ چې په هغه کې دانسان فکر داسي جوړيږي چې دخپل ارزښت ناک ژوند هره شېبه او هر گړې بې ځايه او عبث تېر نه کړي او دخپل ژوند په اوږدو کې دهر باطل او هر ناپوه انسان لپاره دخير داعي اوبلونکی وگرځي او همدا ډول په مدرسه کې داسلام دسپېڅلي دين بلونکي او دهمدې دين پتنگان روزل کېږي مدرسې هغه ديني او انساني مرکزونه دي چې دهمدې مراکزو څخه دمخکې پرمخ دنړۍ وهرگوت ته دهغه سپېڅلي دين او هغه سپېڅلي ژوند شعلې او ځلاوي رسيږي چې په هغه دين کې هيڅ ډول نيمگړتيا ، هيڅ ډول عيب او هيڅ ډول خواشيني او خفگان نه ليدل کېږي بلکې هر انسان ددې روښانه او الهي دين په منلو سره د هوسايۍ او خوشالي احساس کوي مدرسه دهغه ودي او سوکالی پلار دئ چې نه يوازي دتمدن ، عقېدې او انسانيت جوړښت پکښي رامنځته کېږي بلکې په روحي (روحي) لحاظ هم درملنه پکښي کېږي ځکه که تاسو يو نامسلمان کس وپوښتي حتما به پر خپل ژوند باندي بې اعتمادې وي او روحاً به نارامه وي خو کله چې يو مسلمان وپوښتل سي هغه به هر وخت

ته يې د پت، عزت، شرافت او ترقي تاج ورپر سر کړې، خلگ يې د يوه خدای ﷻ عبادت، عدالت او حقيقي دين ته راوبلل، د ظلم او ناروا لارو څخه يې وژغورل لنډه داچې بشريت ته يې ټولې نیکمرغۍ ورپه برخه کړې او همدا مدرسه وه.

انقلاب راغلی، همدغه مدرسه وه چې اسلامي دنيا ته يې تمدن وروبځې، خلگ يې د جهالت د زولنو څخه خلاص کړه، خلگ يې د سوکالی، دنيوي او اخروي گټو په لور بوتلل، خلگ يې چې د نيوي ژوند ورته دوزخ سوی ودهمدې دوزخ څخه وژغورل، خلگو

حضرت صدیق اکبر رضي الله عنه فضيلت او سپېڅلتيا

ليکوال: احمد شاه امين

چې سپېڅلې صبه يې بره: نو د جاهليت په وختو چې سراب او وبت ته سجده دواړه پر ځان حرام کړې وه، په ټوله ژوند کې يې نه شراب چيښلې او نه يې بت ته سجده کړې ده او له دغو دواړو نجسو چيزونو څخه يې زياته کرکه کېدله. د جهالت په وختونو کې ده د ټوکرانو تجارت کاوه او زياته سرمايه او شتمني يې درلوده. او د شتمنۍ سره د ښه خلاص لاس خاوند هم وو، ډېر جواد او سخي سپړی وو، پر خوارانو او غريبانو يې زړه سوی درلودې او خپله زياته دارايې يې د مسکينانو په خرچې لگوله؛ نو ځکه يې ډېر خلگ تابع سوي وه او زيات وگړي يې د احسان او پېرزويني پورې ول. د جهالت په وختونو کې که څه هم د هر څه آزادي وه؛ مگر بيا هم صدیق اکبر ﷺ په عفت او صداقت کې د خلگو تر ميان خاص نوم گټلې وو او هيڅکله نه درواغ چا ځني اړوبلې دي او نه يې له چا سره چم کړې وو. دوهم: د صدیق اکبر ﷺ ايمان راوړل: ثقه احاديث پر دې راغلي دي، چې په غټانو نارينه وو کې لومړی سپړی، چې د ايمان په سپېڅلي زېور مشرف سوئ دئ؛ هغه حضرت صدیق اکبر ﷺ دئ. دريم: د صدیق اکبر ﷺ فضيلت په قرآن کریم کې: په عظيم الشان قرآن کې ډېر آيتونه داسې نازل سوي دي، چې شان نزول يې د ابوبکر ﷺ کارنامې ښيې. دا چې ابوبکر ﷺ تر رسول اکرم ﷺ را وروسته پر ټوله امت غوره دئ، هغه هم په مختلفو دلايلو سره ثابتولای سو، چې يو ښه د ليل يې دغه صريح آيت دئ: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا

درنو لوستونکو! د يوه سپېڅلي انسان حضرت ابوبکر صدیق ﷺ ځيني فضائل په يو څو کرښو کې درته وړاندې کوو هيله من يو چې تاسو درانه لوستونکي به گټه ځني واخلي: لومړی: د صدیق اکبر ﷺ له اسلام را وړلو تر مخه ژوند: حضرت صدیق اکبر ﷺ د قريشو د بني تميم ټبر له ستانه مشرانو څخه وو، ده د جاهليت په وختونو کې د وگړو تر ميان خورا ډېر اعتبار درلود، د بني تميم قبيلې ټولو خلگو به ده له مشورې پرته هيڅکله کار نه کاوه، دا چې د جاهليت په وختونو کې به شخړې او جوبلې زياتي کېدلې؛ نو ده د ټبر د قصاص او ديت ټولې فيصلې به ده صادرولې او تر صدور وروسته يې هيچا ترديد نه کاوه. حضرت صدیق اکبر ﷺ په سپه سالاری او د ملک د نظم په راوستلو کې هم خورا ډېر مهارت درلودئ؛ نو ځکه به د ډېرو ځايونو واکمنانو له ده څخه مشورې اخيستې. ده د خوبونو په تعبير کې هم خاص مهارت درلودئ، لکه رسول اکرم ﷺ، چې به فرمايله: ماته ډېر ځله د خدای تعالی له خوا حکم کېږي، چې د ابوبکر ﷺ څخه د خوب تعبير و پوښتم. "الحديث وايي، چې په هغه زمانه کې په علم الانساب کې تر صدیق اکبر ﷺ بل ښه ماهر نه وو او د هغه زمانې د علم الانساب منلئ او وتلئ استاد وو. ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ أَبَا بَكْرٍ أَعْلَمَ قُرَيْشٍ بِأَنْسَابِهِ﴾ حضرت صدیق اکبر ﷺ په ژبه هم ډېر خوږ، فصيح او د خورا مقدسي قريحي څښتن وو، په څېره کې يې له ورايه سپېڅلتوب او تقدس ځلېدئ او هر وخت به په يوه خاص فکر کې غرق وو. څنگه،

اعتبار دي تر ابوبکر رضي الله عنه افضل وي، که ما بېله الله تعالى څخه بل څوک خلیل مگر څاوه؛ نو ما به ابوبکر رضي الله عنه غوره کړئ وای؛ البته د اسلام پر بنسټ مو وروړگلوې ده؛ تر هغه وخته، چې خدای تعالی مو پخپل حضور کي سره یو ځای کړي. " وایې، چې ابوبکر الصديق رضي الله عنه د رسول اکرم صلی الله علیه و آله په حیات مبارک کي د اووه لسو (۱۷) لمنځونو امامت کړئ دئ. د حضرت عایشې رضي الله عنها څخه روایت دئ، کله چې صدیق اکبر رضي الله عنه ایمان راوړئ او مسلمان سو، څلوېښت زره دیناره یې درلودل. " او دا ټوله یې د رسول اکرم صلی الله علیه و آله او اسلام په مینه کي صدقه او خیرات کړه. د حضرت ابی هریره رضي الله عنه څخه روایت دئ، چې رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمایلي دي: ما ته د هیچا مال دوني گټه نه ده را رسولې؛ لکه د ابوبکر رضي الله عنه دارايې، چې را رسولې ده؛ وایې چې ابوبکر رضي الله عنه په دې وخت کي په ژراسواو وې ویلې دې د الله تعالى رسول الله صلی الله علیه و آله زه او مال مي دواړه ستا نه یو؟ (ستا یو) د علي او ابن عباس رضي الله عنهما څخه روایت دئ، چې رسول اکرم صلی الله علیه و آله به د ابوبکر رضي الله عنه په مال کي داسي تصرف کاوه؛ لکه پخپل مال کي. د حضرت عمر رضي الله عنه څخه روایت دئ، چې یوه ورځ رسول اکرم صلی الله علیه و آله مود ته و فرمایله، چې خپل مالونه د خدای تعالی په لار کي خیرات کړ. زه و کور ته ولاړم خپل نیم مال مي د رسول اکرم صلی الله علیه و آله و حضور ته راوړی. نور رسول اکرم صلی الله علیه و آله پوښتنه وکړه، چې په کور کي دي څوني مال پرېښوئ؟ ما ورته و ویل، چې دغوني مال مي پرې ښوئ (لکه راوړئ چې مي دئ). په دې وخت کي ابوبکر رضي الله عنه هم مال راوړ. نو رسول اکرم صلی الله علیه و آله پوښتنه وکړه، چې په کور کي دي څه شي پرېښوئ؟ ابوبکر رضي الله عنه و ویله، چې خدای تعالی او د هغه رسول صلی الله علیه و آله مي پرېښوول. (حضرت عمر رضي الله عنه په دې وخت کي و ویله)، چې زه په هیش وخت کي له ابوبکر رضي الله عنه سره سیالي کولای نه سم. د ابوهیره رضي الله عنه څخه روایت دئ، چې یوه ورځ رسول اکرم صلی الله علیه و آله پوښتنه وکړه: نن روژه چا نیولې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه و ویل ما، رسول اکرم صلی الله علیه و آله بیا پوښتنه وکړه، چې نن د جنازې لمونځ چا اداء کړئ دئ؟ ابوبکر رضي الله عنه و ویل ما، رسول اکرم صلی الله علیه و آله بیا پوښتنه وکړه، چې نن و مسکین ته خوراکي شی (ډوډۍ) چا ور کړئ دئ؟ ابوبکر رضي الله عنه و ویل ما، رسول

في الغار إذ يقول لصاحبه لا تحزن إن الله معنا.. التوبة: ۴۰ آیت ژباړه: که چېرې تاسي له (رسول اکرم صلی الله علیه و آله) سره مرسته ونه کړئ؛ نو په تحقیق سره الله تعالی مرسته ورسره وکړه، کله چې د مکې کفارو دی له مکې و ایستی؛ په داسي حال کي، چې دی یوله دوو (مراد یې حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله او ابوبکر رضي الله عنه) څخه وو، چې په غار کي وه؛ کله چې (رسول اکرم صلی الله علیه و آله) و خپل ملگري (ابوبکر رضي الله عنه) ته وویل، چې ته غم مه کوه ځکه په تحقیق سره الله تعالی (په نصرت او ثواب ورکولو کي) زموږ سره مل دئ. د پورته تلاوت سوي آیت پر اساس ټوله علماء پر دې اتفاق دي، چې د صدیق اکبر رضي الله عنه صحابیت په آیت سره ثابت سوئ دئ؛ نو ځکه که څوک د ده له صحابیت څخه انکار وکړي. و کفر ته نیژدې کېږي. د صدیق اکبر رضي الله عنه د موقف او د کارنامو په مورد کي نور آیتونه هم نازل سوي دي څلرم: د صدیق اکبر رضي الله عنه په فضیلت کي څو نوري خبري: دا چې ابوبکر رضي الله عنه له رسول اکرم صلی الله علیه و آله سره له ډېره وخته ملگري او ښه یار وو؛ نو ځکه پر رسول اکرم صلی الله علیه و آله هم زیات گران وو، د رسول اکرم صلی الله علیه و آله په زمانه کي یې د آعلی وزیر مقام درلودئ او د هغه مبارک په حیات کي یې د مسلمانانو رهبري کړې ده، فتواگاني یې ورکړي دي او حتی رسول اکرم صلی الله علیه و آله د خپل خاص نزاکت پر بناء له حضرت صدیق اکبر رضي الله عنه سره په هر کار کي مشوره کوله؛ لکه د بدر د بندیانو په واقعه کي، چې رسول اکرم صلی الله علیه و آله د ده مشوره و منله. صدیق اکبر رضي الله عنه هلو (هیش وخت) د رسول اکرم صلی الله علیه و آله څخه ځان جلا کړئ نه دئ او د هغه مبارک تل مل پاته سوئ دئ. د بدر په غزا کي د رسول اکرم صلی الله علیه و آله پیږه دار، توره تر ملا ولاړ او خپل مبارک سربې د ده مبارک په مینه په لاس کي اخیستئ وو. د احد پر میدان، چې په مسلمانانو کي ماته راغله بیا هم صدیق اکبر رضي الله عنه وو، چې د سرتېري فدايې په صفت یې د رسول اکرم صلی الله علیه و آله ساتنه کوله او هغه مبارک یې یوازي پرې نه ښوئ. کله چې رسول اکرم صلی الله علیه و آله د مرگ پر بستر پروت وو؛ نو تر ټوله امت له ابوبکر رضي الله عنه څخه زیات راضي وو. یوه ورځ رسول اکرم صلی الله علیه و آله د ناروغۍ په ورځو کي مسجد ته تشریف راوړئ، چې دغه ورځ یې طبیعت څه ښه و د خطبې په جریان کي ئي وویل: زه داسي څوک نه پېژنم، چې د احساناتو په

اجتهاد له شدت او زور څخه کار واخيست او ډېره ښه نتيجه يې هم ورکړه. هره خوا يې د مرتدينو او نورو نوو گمراه سوو قبيلو سره د جهاد کولو ډاگزه اعلان و کړئ د مسيلمۃ الکذاب او نورو بې پتو مرتدينو او د نبوت مدعينو سره د جنگ کولو لپاره ئې لښکري واستول، د تبليغ زياتي ټولې يې جوړې کړې او د عامه پوهاوي لپاره يې و مختلفو ځايو ته واستولې، او د خپلو ښو افکارو او تاکتيکونو پر اساس يې په ډېره لږه مده کې ټوله اسلامي اورشو له فساد او فتنو څخه پاکه کړه، حضرت صديق اکبر رضي الله عنه د هغه لياقت، مهارت، ځراکت او علميت پر بناء، چې الهي ورکړه وه؛ د خپل نيژدې دوست (حضرت رسول اکرم صلى الله عليه وسلم) ورسپارل سوئ امانت په ښه توگه تر خپله منزله ورساوه او په ټوله دنيا کې داسې څوک ونه موندل سو، چې د ابوبکر رضي الله عنه له خلافت څخه دي ناراضه وو. د دوو کالو او څو مياشتو له بريالي خلافت کولو وروسته د درو شپېتو کالو په عمر وفات سو او خپل ځای ناستی يې حضرت عمر رضي الله عنه وټاکئ، چې په دې کار سره يې د خپل ولايت اظهار بيا وکړئ. د حضرت صديق اکبر رضي الله عنه خلافت يوه خاصه ځانگړنه لرله. قانون يې قرآن، حديث او د غټو او نيژدې اصحابو رضي الله عنهم مشورې وې. د دوو کلونو په جريان کې يې د داسې حکومت تاداو کښېښوئ، چې تر ابده به د ټولې نړۍ رهنمايي کوي ابوبکر رضي الله عنه د ټوکړانو کاروبار کاوه او په هغه ئې د خپل ځان او اولاد لپاره کفايت کاوه د خلافت په مده کې يې د مسلمانانو د خدمت له وجهي خپل کاروبار نسواي کولای نو ځکه يې ډېر لږ مقدار خرڅ د ځان او عيال لپاره د بيت المال څخه اخيستی او د مريضۍ په وخت کې وصيت وکړ چې هغه مرئی چې د اولاد د راگرځوني او پالنې لپاره او هم هغه اوښ چې د باغ د اوبوني لپاره يې د بيت المال څخه اخيستی بيرته بيت المال ته حواله کړي.

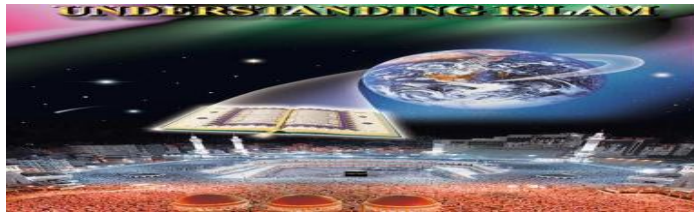
اکرم صلى الله عليه وسلم بيا پوښتنه وکړه، چې نن د مريض عيادت چا کړئ دئ؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل ما؛ پس رسول اکرم صلى الله عليه وسلم وويل: چا چې دا ټول کارونه کړي وي، هغه به حتمي جنت ته داخل سي. رواه مسلم، عبدالله ابن عمر رضي الله عنهما روايت کوي، چې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم و ابوبکر رضي الله عنه ته وويله: ته زما سره د ثور په سمخ (غار) کې ملگرئ وې او زما د حوض کوثر ملگرئ هم يې. رواه ترمذي (د ثور غار پر يوه لور غره واقع دئ، چې څوک له مکې څخه په نيم ساعت کې هلته رسېدلای سي. حضرت عايشه رضي الله عنها وايي، چې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم و فرمايله: چا ته نه ښايي، چې په دوئ کې ابوبکر رضي الله عنه موجود وي او دوئ خپل مقتداء، امام او پېشوا بل څوک وټاکي. رواه ترمذي حضرت عمر رضي الله عنه وايي: ابوبکر رضي الله عنه زموږ سردار او زموږ مشر دئ او ورسول اکرم صلى الله عليه وسلم ته په مود کې غوره او محبوب دئ. رواه ترمذي د جبير ابن مطعم روايت دئ، چې يوه ورځ يوه ښځه ورسول اکرم صلى الله عليه وسلم ته د يوسوال لپاره راغله، او ورسول اکرم صلى الله عليه وسلم ته يې وويل، چې بله پلار بيا وچا ته راسم؟ رسول اکرم صلى الله عليه وسلم ورته وويل: ما ته! هغې وويل، چې که ته نه وي (وفات سوئ وي)، رسول اکرم صلى الله عليه وسلم و فرمايل: بيا نو ابوبکر رضي الله عنه ته راسه. (متفق عليه) حضرت ابوبکر رضي الله عنه لومړی خليفه او د نهم هجري کال د حج لومړی آمر دئ، د قرآن حافظ وو او ټوله قرآن کریم د ده په وخت کې په ليکلي ډول را ټول سوئ دئ. ابوبکر رضي الله عنه د رسول اکرم صلى الله عليه وسلم د ټولو غزاگانو ملگرئ وو او لومړی سپی دئ، چې په مکه معظمه کې يې ځانته مسجد جوړ کړئ. پنځم: د خلافت په دوره کې: کله چې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم وفات سو؛ د خليفه د ټاکلو پر سر د را ولاړ سوي لوی اختلاف ختمونکی هم دی دئ، د رسول اکرم صلى الله عليه وسلم تر ښخولو وروسته يې لومړی پلاد مرتدينو او د زکات له منکرينو سره جهاد اعلان کړئ، که څه هم عمر رضي الله عنه او نورو له ده سره په دې مسئله کې په پيل کې اختلاف وکړئ؛ مگر ابوبکر رضي الله عنه پخپل خاص

څوک چې قرآن کریم ووايي الله صلى الله عليه وسلم لس نيکۍ ورکوي (عن ابن مسعود رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من قرأ حرفاً من كتاب الله فله به حسنة

والحسنة بعشر امثالها لا اقول ألم حرف ولكن الف حرف ولام حرف وميم حرف رواه الترمذي (۲۰)، ټاټره: ابن مسعود رضي الله عنه در رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه

روايت کړی دئ، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: که چا يو حرف د قرآن کریم ووايه الله صلى الله عليه وسلم به په بدله کې يوه نيکي ورکړي او يوه نيکي په ثواب کې د

لسو نيکيو سره برابره ده زه دانه وایم چې (آلم) يو حرف دی بلکې الف يو حرف دئ، لام بل حرف دئ، ميم بل حرف (يعنی پر آلم باندی دېرش نيکي دی).

ليکوال: مولوي عبدالهادي حماد

اسلام او ژورناليزم

دوهم: په کومه ژبه چې وينا کوي دهغې ژبې اصطلاحات او الفاظ به استعمالوي د پرديو اصطلاحاتو او الفاظو څخه به ځان ژغوري کوم څوک چې په يوه سيمه کې اوسېږي د بلې سيمې د همدغې ژبې اصطلاحات يا الفاظ کاروي اورېدنکي مطلوب نه سي تر څو کولای د بلې ژبې اصطلاحي الفاظ کارول همدا حکم لري همدا وجه ده چې ځيني عام خلک د ځيني علماؤ کرامو څخه د بيان پر مهال سرټکوي او وايي چې موږ د دغه عالم په بيان نه پوهېږو اصلاً خبره خوداوي چې هغه عالم ته عربي اصطلاحات او الفاظ ډېر ساده وي نو د افادې پر مهال همدغه الفاظ په دې فکر استعمالوي چې اورېدونکو ته به هم په همدغه پيما نه ساده وي خو له بده مرغه داستفادې پر مهال ستونزي رامنځته سي. دريم: هر لفظ چې د خولې څخه راباسي تر فکر کولو وروسته به يې وايي، په همدې لحاظ په خبرو کې چابکي کول يا د فکر کولو پرته خبري کول داغېز له نگاه څخه بدي پايلي لري ځکه هر انسان چې پر کومه موضوع خبري کوي حتماً دهغې موضوع اړونده د خپلو حواسو څخه په ﴿د حس په خزانه﴾ کې ډېر معلومات لري او دانسان ذهن هم الله ﷻ د کمپيوټرايزېد سسټم په څېر جوړ کړی دی چې د څېړنې وروسته معلومات و تلفظ کولو ته سپاري که يو انسان په چابکۍ سره هرڅه چې پر خوله ورسې هغه ووايي حتماً به يې ډېرې نيمگړتيا وي کړي وي. څلورم: دخبرو کولو پر مهال بايد وقفونه اوسکتې په نظر کې ونيول سي يعني کله چې موضوع بشپړه سي بايد وقف وسي او که جمله بشپړه سي بايد سکتته وسي مثلاً که يوڅوک غواړي چې څو حديثونه بيان کړي په لاندې ډول يې بايد ووايي: رسول الله ﷺ فرمايي: ﴿سکتته﴾ ﴿المسلم اخوالمسلم﴾ ﴿سکتته﴾ ژباړه: مسلمان د مسلمان ورور دی. ﴿وقف﴾ په بل ځای کې رسول الله ﷺ فرمايي ﴿سکتته﴾ ..... همدا وجه ده چې رسول الله ﷺ فرمايي: ﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ ژباړه:

څرگنده ده چې د ژوندانه د ودې (ترقي) يوه برخه خبري کول جوړوي، خبري کول هغه وسيله ده چې د ژوندانه زياتي برخي اړتياوي پرې پوره کيږي، خبري کول هغه وسيله ده چې داخروي ژوند د سپېڅلو کړنو تله په زياته پيما نه پرې درنېږي لکه څرنگه چې انسان خوراک کولو، څښاک کولو ته اړتيا لري په همدې ډول انسان اړتيا لري څو خلک د زړه په موخو پوه کړي داچې د انسان په خټه کې فطرتاً د پلټنې ما ده نغښتې ده نو ځکه د ځان د پوهاوي په وجه غواړي چې دنورو څخه ځان پوه کړي دغه وسيلې ته چې زده کړه او ورزده کړه يې په مټ ترسره کيږي د ژورناليزم د قانون په اصطلاح کې ورته ابلاغ وايي او تعريف يې په لاندې بڼه کوي: ابلاغ داسې عمل دی چې پکښې د الفاظو او يا له الفاظو پرته د جسمي اشارو، کنايو، حرکاتو او نورو په مرسته يو بل ته نظرونه، معلومات او پيغامونه لېږدول کيږي. داچې انسانان تر ډېره بريده د ابلاغ يا ژورناليزم په اړتيا نه پوهېده ډېر وخت وروسته يې د همدې ژورناليزم علم اړتيا تر څو کړه او د يوه فن په بڼه يې په ټولنه کې راڅرگند کړ، خو څښتن تعالی ﷻ ډېر پخوا لا آنحضرت ﷺ ته د همدې کار امر کړی دی او فرمايي: او دوی لره د دوی د ځانونو په هکله بڼه فهمونکې وينا (اغيزمنه او اثر لرونکې) وکړه.

وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٣١﴾

او ووايه: (اي پيغمبره ﷺ!) د دوی دنفسونو په حق کې بليغ قول. (اغيزمن او تاثير لرونکی) په پورتنې آيت کې الله ﷻ رسول الله ﷺ ته د ابلاغ امر وکړی. ابلاغ دې ته وايي چې په داسې الفاظو وينا وکړل سي چې پر اورېدونکي اثر وکړي او ويونکی خپلي موخي ته ورسوي البته دا کار هغه وخت کېدای سي چې ويونکی لاندې ټکو ته متوجه سي: لومړی: پر کومه موضوع چې ويونکی خبري کوي بايد پر هغه موضوع برلاسی وي کوم کسان چې د موضوع اړونده پوره پوهاوی نه لري هغه هيڅکله په دې نسي توانېدلای چې په خلکو کې اغيزمن سي او هغه څه چې غواړي په خلکو يې ومني.

نيمگړتياوو کي يوه نيمگړتيا داده چي خبري د فکر پرته ترسره کيږي وهمدې خبري ته آنحضرت ﷺ اشاره کړېده او فرمايې: «ان الله يفيض البليغ من الرجال» ژباړه: الله ﷻ دنارينه وڅخه ابلاغ کونکی نه خوښوي. البته ددغه ابلاغ څخه هغه ابلاغ مقصود نه دئ کوم چي مو د ژورناليزم له آنده تعريف کړی دئ، اشرف علي تهانوي ر.م.ل. عليه په خپلو خطباتو کي لارښوونه کړې ده چي ددغه ابلاغ څخه مقصود بې فکره، بې ځايه او په چابکۍ سره خبري کول دي نو که څوک د ابلاغ د ميتود څخه کار واخلي. يعني د خپلو معلوماتو په ساحه کي د اورېدونکو په ژبه په تدبير او فکر په ورو ورو بدغيږي نه يوازي دا چي وينا به يې د ای، او، اه، او بدخونديو څخه خلاصه وي. بلکي وينا به يې ښکلا، سلاست، اغېزه، او اثر پر اورېدونکو هم ولري.

قرآن کریم په ترتيب ووايه. (ترڅو ښه اغېزمن تمام سي او د خلکو د هدايت سبب وگرځي) په پورتنی آيت کي الله ﷻ د ښه اغېزمنتيا لپاره ترتيب ښودلی دئ نو د همدې لارښوونې څخه بايد ټول مسلمانان گټه واخلي چي د خپل پيغام په رسولو کي د ترتيب څخه استفاده وکړي البته ترتيب ځينو مفسرينو د تلوار ضد بللی دئ ځينو بيا په دې معنی کړی دئ چي د الفاظو حق په پوره ډول ادا سي نو که يو څوک غواړي چي وينا يې اغېزمنه تمامه سي، خلگ ښه ورته متوجه سي او ده ته يو ښه ويونکی او ابلاغ کونکی وييل سي نو په کومه ژبه چي بيان کوي د هغې ژبي د الفاظو پوره حقوق دي ادا کړي. قرآن نه يوازي پر يوې خاصي او ځانگړي موضوع باندي لارښوونه کوي بلکي د ژوندانه د ټولو ضرورتونو لپاره هدايت او لارښود دئ. په هرصورت لکه مخکي چي مو وييل دخبرو په

ژباړه او ترتيب: نويد احمد

نبوی ﷺ مسجد

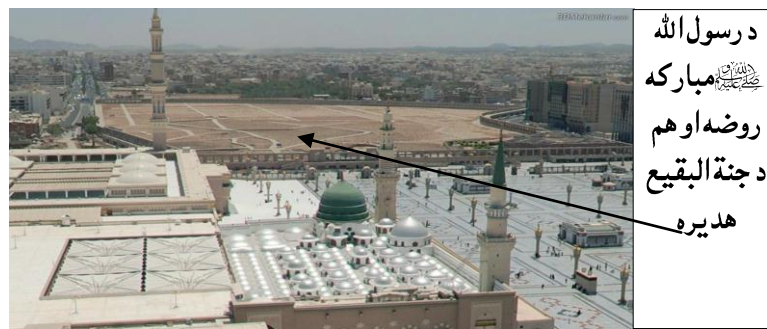
حکومت لخوا ۸۲۰۰۰ متره مربع نوره ساحه اضافه سوه. د نبوي مسجد ﷺ بام ۶۷۰۰۰ متره مربع پراخ والی لري چي ۹۰،۰۰۰ لمونځ کونکي ځای وي. د نبوي مسجد ﷺ په پراختيا کي د مسجد د باندي غولۍ هم شامل دئ چي مخکه يې د مرمر په کاشي څښتو او گرانيتو (يو قسم تعميراتي ډبره ده) پوښلی دئ. د مسجد د شاوخوا ټول پراخ والی ۲۳۵۰۰۰ متره مربع دئ چي د نبوي مسجد مجموعي مساحت

د مکې معظمې د شمال په ۴۴۰ کيلومتري (۲۷۵ ميله) په شاوخوا کي د اسلام دوهم مقدس ځای موقعيت لري چي په دې ښار کي د اخري او عالمي نبي محمد رسول الله ﷺ ټاټوبی او هم د ده مبارک ﷺ مقبره ده. دا هم هغه ځای دی چي رسول الله ﷺ او د ده مبارک ملگري ابوبکر ﷺ د کفارو د ظلم او تجاوز څخه د مکې شريفې څخه همدلته تشریف راوړی. د هجرت دغه تاريخ د اسلامي کليزي پيلامه جوړوي. څرنگه چي مدينه منوره د اسلام په تاريخ کي د اسلامي حکومت لومړنی مرکز و او هم د اسلام دوهم سپېڅلی ځای دئ (اول يې کعبه شريفه او دريم بيت المقدس دئ) نو ځکه د سعودي عربستان حکومت هر کال د ميلونونو مسلمانانو د راتگ په خاطر د همدې مبارک ښار د پراختيا ډيري هڅي کړي. چي اوسنۍ پراختيا د نبوي مسجد په تاريخ کي ساری نه لري. د دغه مبارک مسجد محوطه تر لومړني تعمير سل چنده پراخه سوېده. ځکه تر مخکنيو پراختياوو وروسته د سعودي

دغه ستره ودانۍ د کلام الله د چاپولو او قرائت ثبتولو لپاره اختصاص سوې ده، چې په ۱۹۸۴م کال کې د ملک فهد لخوا افتتاح کړل سو. د قران مجید دغه ستره مطبعه د حرمینو شریفینو د خادم لخوا د ټولې نړۍ مسلمانانو ته ډالۍ ده، او دا د نړۍ د سترو چاپ خانو څخه گڼل کېږي. دا ودانۍ د ډېرو کارځایونو، سترو تجهیزاتو او ډول ډول وسایلو له کبله د یو ښار شکل لري، چې پر ۲۵۰،۰۰۰ متره مربع مټکه د یو بیلون سعودي ریال په لگښت چې تقریباً ۲۷۰ میلیونه ډالره کېږي تاسیس سوېده. پدې ودانۍ کې د قران کریم پر چاپ سربېره چې د مصحف المدینه المنوره په نامه شهرت لري، د قران کریم په مختلفو ژبو ترجمې، تفاسیر، علوم، د احادیثو کتابونه او سیرت نبی (ﷺ) په چاپولو کې هم مهم رول لوبوي. او همدا ډول دا ودانۍ د قران کریم ډیجیټل قرائتونه د اسلامي نړۍ د مشهورو قاریانو په اوازو کې ثبتوي.

نژدې ۳۷۳۰۰۰ متره مربع ته رسیږي او عموماً تر نیم میلیون زیات لمونځ کوونکي ځایوي، خو د حج په وخت کې ۱۰۰۰،۰۰۰ یو میلیون (لس لکه) لمونځ کوونکي هم ځایولای سي. د مسجد بام چې د مرمرو په کاشي خښتو پوښلی دی ۲۷ څو څنډه گنبدي لري چې دغه گنبدي د ضرورت په وخت کې د بریښنا د جریان په وسیله د چت څخه لیري کېږي تازه هوا او رڼا مسجد ته داخلوي. د مسجد د باندې فرش د یو ډول لوی سایوانونو په واسطه سایه جوړوي. ټولې ۸۱ دروازې، ۲۱۷۰ ستونونه او ۵ دانې څو څنډه برېښنايي زینې لري چې بام ته یې ختلي دي. او ۱۰ دانې جگي مناري لري هره مناره یې تقریباً ۱۰۵ متره لوړه ده. او د مسجد شریف اوسنی مشر امام شیخ علي بن عبدالرحمن الحدیفي صاحب دی. خو د یادوني وړ ده چې په ټوله نوي مسجد کې تر ټولو زړه راښکونکی ځای د سرور کاینات (ﷺ) مبارکه زرغونه گنبدته ده چې په لیدو سره یې انسان حواس له لاسه ورکوي. او هم هغه مبارکه هدیره د یادوني وړ ده چې په زیات شمیر مبارک صحابه کرام (رضی الله عنہم) هم پکښې دفن دي.

د رسول الله
ﷺ مبارکه
روضه او هم
د جنة البقیع
هدیره

رابعه سو د مدینې منورې ښارته، د دې مبارک ښار پخوانی نوم یثرب و چې د رسول الله (ﷺ) تر هجرت وروسته په مدینه بدل سو. په ۲۰۰۶ کال کې یې نفوس تر ۱۳۰۰،۰۰۰ زیات و. په مدینه منوره کې ډیر اسلامي او عصري پوهنتونونه سته چې د هغو د جملې څخه جامعه طیبه د عصري علومو او جامعه اسلامیة مدینه د اسلامي علومو مرکز دي، چې د نړۍ د مختلفو ممالکو څخه د دیني علم شایقین په وړیا ډول دیني درس پکښې وایي. او همدا ډول ډېر لوی لوی کتابتونونه هم لري چې مشهور یې د مدینې منورې ولسي کتابتون، د نبوي مسجد کتابتون او محمودیه کتابتونونه دي. په مدینه منوره کې تر نبوي مسجد را وروسته نور مهم او مقدس ځایونه هم شتون لري چې د هغو د جملې څخه د هغو غذاگانو میدانونه دي چې په بدر، أحد او خندق کې رامنځته سوي دي، مسجد قبلتین او هم د اسلام لومړنی مسجد (قبا) د یادوني وړ دی. مسجد قبا د اسلام په تاریخ کې لومړنی مسجد دی، چې د مدینې منورې په جنوب غرب ساحه کې قرار لري. کله چې نبی کریم (ﷺ) مدینې منورې ته هجرت وکړ نو مسلمانان یې ومني ته راغلل همدلته یې د قبا مسجد جوړ کړ چې په جوړولو کې یې نبی کریم (ﷺ) خپله هم برخه واخیسته. : په اوسني عصر کې د اسلامي خدماتو د جملې څخه هغه ستره قراني کارخانه هم یادو چې د قراني کریم چاپولو ته ځانگړې سوېده.

د ملک فهد د قران مجید د چاپ مطبعه

د قرآن کریم هغه آیاتونه چې یو ساینس پوه یې حیران او مسلمان کړي

ژباړه: ننګیالی (همت)

لوی څښتن ﷻ قدرت سمندرونه ګډوډ کېدو ته نه دي پرې ایښي .
 ځکه هر سمندري ژوی په خپل بیل سمندري چاپېریال کې ژوند او
 وده کولای سي. دغه خبرې زموږ پام د الرحمان د سورې (۲۲) لمبر
 آیت ته، په تېره د سمندرونو د جوړښت او د سمندري نباتاتو او کبانو
 د وېش لوري ته کوم چې د تودوخې په درجه کې د بدلونو له امله
 بدلون مومي، هم وراړوي، (۲۲) لمبر آیت دي: (تَخْرُجُ مِنْهَا اللَّوْلُؤُ
 وَالْمَرْجَانُ) یعنی: له دې سمندرونو څخه مرغلي او مرجان راوړي.
 نو دغه آیت په دواړو سمندرونو کې د مرغلرو او د ښکلو سمندري ډبرو
 موجودیت هم اعلانوي. نو لکه څنګه چې لوی څښتن ﷻ څوارلس سوه
 کاله پخوا اعلان کړی دی همدا اوس جوته سوې او څرګنده سوې ده چې په
 سمندرونو کې ډېر غټ غټ بڼونه او زښت زیات ډولونه کبان شته. په
 سمندرونو کې داسې ګلان سته چې ساری یې پر ځمکه نه موندل کېږي، د
 سمندر په تل کې (lepas fasciaris) یو ډول څاپول غونډي ګلان سته
 چې تر مخکینیو څاپولو زیات ښکلي دي. دغه راز د سمندر په ژورو
 کې ډېر ښکلي حشرات هم سته. په سمندر کې د (acan thurus
 triostegus) په نامه یو ډول داسې ماهیان سته چې پر سره جسم
 باندې یې د ګلانو ګردی، نڅښني سته چې یو ډول ښکلې رڼا ځني
 خپرېږي او شاوخوا رڼا کوي. د دغه ډول رڼا خپرونکو بې شمېرو کبانو
 ډولونه دېرشو ته رسېږي دغه مخلوقات د لوی څښتن ﷻ ښکلي او عظیم
 صنعت ځانګړې بېلګې دي او د سمندرونو د نه ګډېدو لاملونه څرګندوي.
 لکه چې له آیت مبارک څخه ښکاري دغسې ساینسي څېړنو هم
 څرګنده کړې ده چې د جبل طارق د آبنا په دواړو لورو کې دومره بې
 شمېره سمندري ډبرې او په تل کې یې داسې ښکلي او ډول، ډول
 مخلوقات او حشرات موجود دي چې په اوسني پرمختللي دور کې هم
 د هغو شمېر ټاکل ناشونی دی. د دې سمندري مخلوقاتو له بیان
 څخه زموږ موخه دا ده چې وښیو قرآن کریم څوارلس سوه کاله وړاندې
 د سمندرو په ژورو کې، په هغو ځایونو کې چې بېخي په سترګو نه
 لیدل کېږي د دغو ښکلو حشراتو او مناظرو وجود ښوولی او بیان
 کړی دی. د الرحمان د سورې په دغو آیتونو کې زموږ د حقیقي
 معبود د دغسې بې شمېرو او ښکلو بڼو ډلو سوو مخلوقاتو په هکله
 اوس چې د هغو له ښوولو څخه څوارلس پېړۍ تېرېږي او څرګندوني
 زیاتېږي له هغو څخه د دغو مبارکو آیتونو راز او حقانیت څرګندېږي.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٦٠﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ژباړه: الله
 ﷻ دوه سمندرونه خوشي کړي (بېولي دي) چې سره یو ځای
 ښکاري، خو د دواړو ترمنځ پرده حائل ده، چې له دې امله د یو بل
 خواته تېری نه سي ځني کولای په دغه آیت کې دوه مهم ټکي بیان
 سوي دي: ۱) د تنګ آبنا په ذریعه یعنی د اوبو د هغه ځای په واسطه
 چې دوی وچي سره بېولي د سمندرونو سره یو ځای کېدل یو عادي او
 معمولي حالت دی. ۲) دا حقیقت چې د دوو سمندرونو په منځ کې د
 یوه ځانګړي خنډ له امله هغه یو له بله په بشپړه توګه نه سره یو ځای
 کېږي. رځی په دې لړ کې تر ټولو د مخه د ساینسي ځانګړنو څېړنه
 وکړو فرانسوي ساینس پوه کوسټو (cousteu) چې د سمندر دننه په
 اوبو کې په څېړنه بوخت او مشهور دی، دا پته یې ولګول چې روم
 سمندرګی (mediterranean او اقیانوس سمندرګی (atlantic) د
 کیمایو او ژوند پوهنیز (بیالوژیکي) پلوه یوله بله توپیره لري.
 هغه د دې حقیقت د څرګندولو لپاره د جبل طارق آبنا ته نژدې تر
 سمندر لاندې څېړني وکړي، ویې ویل چې د جبل طارق له جنوبي
 (مراکش) او شمالي (هسپانیې) خواوو څخه بیخي په داسې حال کې
 چې هیڅ توقع یې نه کېږي د خوږو او تازه اوبو چینې راوړي. دغه
 چینې چې په سمندر کې دننه دي، دومره ستري دي چې یوه د بلي لوري ته د
 (۴۵) ډګریو په زاویه تیزې سره لوړې پورته کېږي او د یوه ډم په شان
 ډموني څي د غاښو بڼه غوره کوي چې له دې امله د روم او اقیانوس سمندرګي
 دننه یو له بله نه سره ګډېږي. تر دې څېړني او جوتوني وروسته چې کوسټو
 ته پورتنی دوه آیتونه وښوول سول نو حیران ورته پاته سو. د قرآن کریم د
 عظمت او سترتوب تعریف یې وکړ او مسلمان سو. په دې حیرانونکي
 مبارک آیت کې د جبل طارق د څنډو په هکله په بېخي واضح او
 څرګنده توګه بیان سوی دی. خو رځی یو ځل بیا د دغه آیت د
 الرحمان د مبارکي سورې موضوع د لوی څښتن ﷻ د سترو او
 ښکلو نعمتونو او تخلیق په هکله د هغه نه محدودېدونکي پوهه او
 حکمت دی. له دغو آیتونو څخه نوري معناګانې هم راوړي او هغه دا چې په
 سمندر کې د ژوند یو مخلوقاتو شمېر د مخکي د مخلوقاتو تر شمېر زیات
 دی. په سمندر کې بې شمیره اجسام موجودات او زښت زیات ډول ډول وابنه
 ، شینلي او داسې نور سته، چې له هغو څخه د لوی څښتن ﷻ قدرت او
 عظمت ډیر ښه څرګندېږي. دا هم څرګنده ده چې ډول ډول ځناور او څاروي
 په ډول، ډول چاپېریالونو کې پایښت مومي. نو دغه سبب دی چې د

ليکوال : مافظ مولوي احمد سعيد

انسان د څه لپاره پيداي؟

که يو عاقل انسان فکر وکړي نو خامخا و دې حقيقت ته رسيږي چې الله ﷻ چې په دنيا کې څه پيدا کړي او يا يې په آخرت کې کوم نظام پيدا کړي دا ټوله د انسان لپاره پيداسوي دي مثلاً که مځکه ده که آسمانونه دي که لمر او سپوږمۍ ده که شپه او ورځ ده که غرونه او دريابونه دي که درختي او باغونه دي او يا څاروی دي دا ټول الله ﷻ د انسان لپاره پيدا کړي دي لکه په قرآن کریم کې چې په مختلفو آيتونو کې الله ﷻ اشاره ورته کړې الله ﷻ د شپې، ورځې، لمر، سپوږمۍ، او ستورو په هکله فرمايي: **وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ** (النحل ۱۲) ژباړه: او ستاسي د گټې لپاره ئې شپه او ورځ، لمر او سپوږمۍ مسخره کړي دي او ستوري د الله ﷻ په حکم مسخره گرځول سوي دي. د دريابو په هکله فرمايي: **وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا** (النحل ۱۴) ژباړه: او الله ﷻ هغه ذات دی چې درياب ئې مسخره کړی دی څو تاسو د هغه څخه تازه غوښه وخورئ او هم د هغه څخه گڼې د استعمالولو لپاره را وباسئ. د څارويو په هکله فرمايي: **وَاللَّهُ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ** (النحل الاية ۵) ژباړه: او الله ﷻ څاروي پيدا کړل چې په هغه کې ستاسو لپاره گرمي جامې هم دي او نوري فايدي هم دي او ځني له هغوی څخه تاسو خورئ. د باران په هکله الله ﷻ فرمايي: **هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ** (النحل ۱۰) ژباړه: او الله ﷻ هغه ذات دی چې آسمانونو څخه ستاسو لپاره اوبه را اوړي له دغو اوبو څخه تاسو څښل کوئ او د همدې اوبو څخه درختي شنې کيږي چې په دې کې تاسو څاروي څروئ. او په بل ځای کې الله ﷻ فرمايي: چې تاسو گورئ ټول هغه شيان چې په

آسمانونو کې دي او په مځکه کې دي ماستاسو د گټې لپاره مسخره کړي دي: **أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ** (لقمان ۲۰) ژباړه: او تاسو دا نه وينئ چې الله ﷻ د آسمانونو او مځکې ټول شيان ستاسو تابع گرځولي او تاسو ته يې ښکاره او پټ نعمتونه پوره، پوره درکړي دي د دې حقيقت ته څخه وروسته چې الله ﷻ هر څه د انسان لپاره پيدا کړي پوښتنه دا ده چې الله ﷻ انسان د څه لپاره پيدا کړی دی د قرآني آيتونو او نبوي احاديثو په رڼا کې دا حقيقت معلومېږي چې د انسان څخه هدف يوازې د واحد الله ﷻ اطاعت او بنده گي ده او بس لکه چې فرمايي **وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَانَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي** (الذاريات ۵۶) ژباړه: او ما پېراناو او انسانان بېله دې څخه چې زما عبادت وکړي د بل څه لپاره نه دي پيدا کړي. نو دا خبره راته معلومېږي چې د انسانانو او پېراناو پيدايښت يوازې د الهي عبادت منظور دی دا معنی چې انسان بايد يو الله ﷻ ته تسليم سي او د عبوديت سر ورته کښته کړي او د ژوندانه ټول کارونه که عبادت وي که معاملات (راکړه ورکړه) که کار او کسب وي، که تجارت وي يوازې او يوازې يې د الله ﷻ او دهغه د رسول دلارښوونې سره سم وکړئ او خپل ځان ته دا حق ورنکړي چې په خپل فکر او اټکل کوم کار ته روا او ناروا ووايي او يا د ثواب او عذاب حکم پر وکړي بلکې د خيبر او شر روا او ناروا حلال او حرام معيار يوازې الهي فرمان وبولئ د دې لپاره چې انسان دغه هدف او معيار تر لاسه کړي الله ﷻ د پيغمبرانو سلسله جاري کړېده او د نبی کریم ﷺ رسالت يې تر هغه چې انسان د مځکې پر سر ژوند کوي جاري ساتلې ده ځکه د محمد ﷺ دين هغه اخري او ورستی دين دی چې هيڅکله په ذات کې د تحريف سره ندي مخامخ سوي چې انسان بيا د کوم بل دين لپاره ضرورت احساس کړی نو په همدې اساس د الله ﷻ بنده گي د انسان لپاره هغه مهمه وظيفه ده چې په ټول ژوند کې يوه لحظه هم بايد پاته نسي ځکه چې الله ﷻ هغه کسان چې د الهي عبادت څخه څنگ کوي د حيواناتو سره مشابه کړيدي او د هغو ژوند يې حيواني ژوند بللی دی ځکه انساني ژوند بېله الهي بنده گۍ څخه امکان نلري او انسان نسي کولای بېله الهي بنده گۍ څخه دانسانيت وژوند وکړي.

ستاسو د هغو پوښتونو جوابونه په ليکلي بڼه کوم، چې د تليفون پر کړنه مو کړي او د تعليم الاسلام ولسي

راډيو له لاري ستاسو داوازونو سره نشر ته سپارل سوي دي

ستاسو پوښتنو ته ځواب ويونکی: شيخ الحدیث مولوي محمد عمر خطاڼي

۱۱ سوال: د لمانځه ومخ ته تېرېدل څه حکم لري؟

د سوال کوونکي نوم: عبد الله

جواب: د لمانځه مخ ته تېرېدل ډېره گناه لري ځکه ابو جهيم رضي الله عنه وايي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ قَالَ أَبُو النَّضْرِ لَا أَذْرِي أَقَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ شَهْرًا أَوْ سَنَةً (متفق عليه) ژباړه: د لمونځ کوونکي مخ ته تېرېدونکي ته که معلومه وای چې پر ده باندي څو نوي گناه راځي نو که څلوېښت ورځي او یا وايي څلوېښت مياشتي او یا وايي څلوېښت کلونه ودرېږي دا به د لمونځ کوونکي مخ ته تر تېرېدلو ورته خیر او ښه وي. په ورځو مياشتو او کلونو کې ابونضر چې ددې حديث راوي دی شک لري خو په بل حديث کې کلونه ذکر سوي دي ددې نبوي احاديثو څخه معلومه سوه چې د لمونځ کوونکي مخ ته تېرېدل ډېره لويه گناه ده، څلوېښت کاله انتظار ايستل لږ مده نه ده خو بيا هم دوني اوږده مده انتظار ايستل لا هم رسول الله صلى الله عليه وسلم د لمانځه مخته تر تېرېدلو غوره بللي دي نو هر مسلمان ته په کار ده، چې تلوار و نه کړي بلکې لږ وخت انتظار وباسي څو لمونځ کوونکي د لمانځه څخه فارغه سي. البته د لمانځه مخ ته تېرېدل په هغه صورت کې گناه لري چې د لمونځ کوونکي مخ ته ستره نه وي، ستره وهغه شي ته وايي چې لږ تر لږه د برچې په اندازه يعني د گوتي په اندازه پنډ او يو ليځی قدر جگواله ولري چې دمعاصر وخت ۴۵ cm سره برابرېږي، که د لمونځ کوونکي مخ ته ستره وي نو د سترې وهغي خوا ته تېرېدل پروا نه کوي. د جماعت په لمانځه کې که د امام مخ ته ستره ودرول سي هغه د مقتديانو د پاره هم کفايت کوي د امام د سترې هغي خوا ته که څوک تېرېږي پروا نه کوي، ځکه ابو جحيفة وايي: ثُمَّ رَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ عَنزَةً فَكَرَّهَا وَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مُشَمَّرًا صَلَّى إِلَى الْعَنزَةِ بِالنَّاسِ رَكْعَتَيْنِ وَرَأَيْتُ النَّاسَ وَالذُّوَابَ يَمُرُونَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْ الْعَنزَةِ (متفق عليه) ابو جحيفة وايي: وروسته مي بلال وليدی برچه يي را اخیستې وه پر مخکې يې جگه کړه او رسول الله صلى الله عليه وسلم خپلي خيمي څخه په سور ليکي نوي جوړه جامو کې راووتی لونگ يې پونډيو ته را پورته کړی ؤ د برچې وخوا ته يې دوه رکعتي سفر يانه لمونځ خلگو ته ورکړی او ما خلگ او حيوانان ليدل چې د

برچې و هغه خوا تېرېدل. که لمونځ کوونکي په دښت يا يو لوی مسجد کې لمونځ اداء کاوه او مخ ته يې ستره نه وه نو بيا په څو نوي فاصله کې يې څوک مخ ته تېرېدلای سي؟ په دې اړوند امام سرخسي رحمته الله عليه په مسوط کې څو قولونه را نقل کړيدي: وَأَصْحُ مَا قِيلَ فِيهِ أَنَّ الْمُصَلِّيَ لَوْ صَلَّى بِخُشُوعٍ فَأَلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يَقَعُ بَصْرُهُ عَلَى الْمَارِّ يُكْرَهُ الْمُرُورُ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَفِيمَا وَرَاءَ ذَلِكَ لَا يُكْرَهُ، وايي تر ټولو صحيح وينا دا ده چې د لمونځ کوونکي نظر پر و نه لگيږي خو دا په هغه صورت کې چې لمونځ کوونکي لمونځ په خشوع اداء کوي يعني د سجدې د ځای څخه هغه خوا ته نه گوري او په دوني فاصله کې بيا نژدې و مخ ته ورته تېرېدل چې د لمونځ کوونکي نظر پر تېرېدونکي لگيږي نو بيا کراهيت لري. که څوک په ولاړه کې د سجدې ځای ته گوري نو درې صفونه هغه خوا ته بيا څوک په نظر نه ورځي لهذا په دښتونو کې او همدا راز په لويو لويو مسجدونو کې د درو صفونو څخه په ليري واټن کې تېرېدل د پورتنی وينا له مخې جايز بلل کيږي. مسأله: د هدايي په شرحه فتح القدير کې وايي: وَلَوْ صَلَّى إِلَى وَجْهِ إِنْسَانٍ وَبَيْنَهُمَا ثَلَاثُ ظَهْرُهُ إِلَى وَجْهِ الْمُصَلِّي لَمْ يُكْرَهُ. که څوک وچا ته مخامخ لمونځ کوي خو د لمونځ کوونکي او د هغه چا تر منځ چې لمونځ کوونکي ته مخامخ ناست وي دريم نفروي د هغه شا لمونځ کوونکي ته وي نو بيا کراهيت نه لري. مثلاً امام چې لمونځ وکړي سلام وگرځوي او پر مقتديانو مخ راواړوي، او په دوهم صف کې امام ته مخامخ مسبق پاته لمونځ پوره کوي نو دا پروا نه کوي ځکه چې د ده مخ ته په اول صف کې ناست کس د امام او مسبق تر منځ ستره گرځي.

۲. سوال: په کور کې و ښځو ته په جماعت سره لمونځ ورکول د

اسلام له نظره ښځه دي؟ د سوال کوونکي نوم: عبدالولي

جواب: بېله عذرې په کور کې و ښځو ته جماعت ورکول کراهيت لري ځکه د صحيح قول پر بنسټ د اذان عملي اجابت پر نارينه ؤ واجب دی يعني اذان چې وسي نو د جماعت د لمانځه د ادايني د پاره به مسجد ته خامخا ورځي لکه څنگه چې په دالمحتار کې وايي: وَسَيَأْتِي أَنَّ الرَّاجِحَ عِنْدَ أَهْلِ الْمَذْهَبِ وَجُوبُ الْجَمَاعَةِ وَأَنَّهَا يَأْتِمُ بِتَقْوِيَتِهَا أَتْفَاقًا. وَحِينَئِذٍ يَجِبُ السَّعْيُ بِالْقَدَمِ أَوْ زُرْبَهُ دَا مَسْئَلَهُ دَرْتَهُ رَاسِي چې زمونږ د مذهب د

وَأَشْمُهُمْ وَأَضْرِبُهُمْ فَكَيْفَ أَنَا مِنْهُمْ قَالَ يُحْسَبُ مَا خَانُوكَ وَعَصَوْتَ وَكَذَبُوكَ وَعَقَابَكَ إِيَّاهُمْ فَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ بَقْدَرِ ذُنُوبِهِمْ كَانَ كَفَافًا لَكَ وَلَا عَلَيْكَ وَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ دُونَ ذُنُوبِهِمْ كَانَ فَضْلًا لَكَ وَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ فَوْقَ ذُنُوبِهِمْ أَقْصَرَ لَهُمْ مِنْكَ الْفَضْلُ قَالَتْ فَتَتَحَّى الرَّجُلُ فَجَعَلَ يَبْكِي وَيَهْتِفُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَا تَقْرَأُ كِتَابَ اللَّهِ

{ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبِّ خَلْدٍ مِنْ مُفَارَقَتِهِمْ أَشْهَدُكُمْ أَنَّهُمْ أَخْرَازَ كُلَّهُمْ . يو سړی د رسول الله ﷺ په مخ کې کښېنستئ وېې ویل : ای د الله رسوله ﷺ ! زه مریان لرم هغوی درواغ راته وایي ، خیانت راسره کوي حکم مي نه پر خای کوي اوزه بیا هغوی ته ښکندل کوم او وهم یې نو زما او د دوی حالت څه ډول دی . رسول الله ﷺ ورته وویل : دوی چې ستا سره څوښي خیانت کړی نافرمانی یې کړې او درواغ یې درته ویلي دي او تاچي دوی لره څوښي سزا ورکړې ده دا ټول حساب کیږي که ستا سزا د دوی د گناهونو په اندازه وه نو تاسو سر په سر سواست نه ستا په دوی پسي حق ورځي او نه د دوی حق په تا پسي ورځي او که ستا سزا د دوی تر گناهونو کمه وه ستا حق په دوی پسي ورځي او که ستا سزا د دوی تر گناهونو زیاته وه نو د هغه اضافي سزا کسات ستا څخه و دوی ته ور اخیستل کیږي . عایشه ؓ وایي : سړی گوښه سو ژړا او چغی یې وهلې . رسول الله ﷺ ورته وویل : ایا ته د الله کتاب قران نه لولې چې وایي : وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ أَوْ مَوْنِدِ قِيَامَتِمْ بِه ورځ د عدالت ترازوگان ږدو پر هیچا باندی ظلم نه کول کیږي . . دې سړي وویل : ای د الله رسوله ﷺ ! زما او د دوی د پاره تر دې غوره بل څه نه وینم چې دوی د ځان څخه بیل کړم نوزه تاسو په دې گواهان کوم چې ما دوی آزاد کړي دي . په دې نبوي حدیث کې چې څه ذکر سوي دي د غیبت حکم هم همدا ډول دی خو دا هم باید په پام کې ولرو چې انسانان چې په خپل منع کې یو پر بل کوم ظلمونه کوي دا یو د بل سره په قصاص اداء کیږي البته د الله ﷻ د حکم څخه سرغړونه ځان ته جرم دی که الله ﷻ بڅښنه ورته ونه کړي نو د سزا سره به یې هرومرو مخامخ کیږي ، غیبت دا ډول گناه نه ده چې یوازي د بل انسان حق په کښي پایماله کیږي بلکي د خپل رب او خالق د حق پایماله کول هم دي نو ځکه د غیبت کونکو غیبت کول که په خپل منع کې سره برابر هم سي د الله ﷻ د حکم د نافرمانۍ له کبله که الله ﷻ وغواړي سزا به ورکوي څوک باید داسي

للفرقاء وَعَنْ أَبِي يُوسُفَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّهُ يُقَوْمُهَا بِمَا اشْتَرَاهَا إِنْ كَانَ اشْتَرَاهَا بِأَحَدِ التَّقْدِيرِ فَيَقَوْمُهَا بِهِ وَإِنْ كَانَ اشْتَرَاهَا بِغَيْرِ تَقْوِدٍ قَوْمَهَا بِالتَّقْدِيرِ الْغَالِبِ فِي الْبَلَدِ وَعَنْ مُحَمَّدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّهُ يُقَوْمُهَا بِالتَّقْدِيرِ الْغَالِبِ عَلَى كُلِّ حَالٍ . ژباړه : تجارتي مالونه چې کال پر تېرسي په هغه مهال که د مالک خوښه وه په درهم (يعني سپينوزرو) او يا په دينار (يعني سروزرو) ترنرخ به يې باسي ارزښت به ټاکي ، د ابوحنيفه رحمه الله عليه څخه په امالي (غير ظاهر الرواية) کې رانقل سوي دي چې په سرو او سپينوزرو کې چې د هر شي په نرخ ټاکنه کې د فقيرانو گټه وه د هغه له مخې به يې نرخ ټاکي ، د ابويوسف رحمه الله عليه وينا دا ده کوم مالونه چې په درهم رانيول سوي وي د هغه نرخ او ارزښت په درهم ټاکل کېږي او کوم مالونه چې په دينار رانيول سوي وي د هغو نرخ په سروزرو ټاکل کېږي او کوم مالونه چې په دينار او درهم نه وي رانيول سوي هغه بيا په دينار او درهم کې چې په هر يوه پلور او پير راکړه ورکړه زياته کېدله په هماغه يې نرخ ټاکل کېږي ، د محمد رحمه الله عليه وينا دا ده چې تجارتي مالونه په هر حالت کې په دينار او درهم يعنی په سرو او سپينوزرو کې په هغه شي تقويم کېږي نرخ او ارزښت يې ټاکل کېږي چې په دې بنا کې زياته راکړه ورکړه پلور او پير په کېږي . لهذا د دوکانداري او هم نور تجارتي مالونه د قمرې کال په تېرېدلو تر نرخ وځي که نصاب پوره کړي د ارزښت له مخې به دوه نيم فيصده يعنی په هرو زرو افغانیو کې پنځه ويشت افغانۍ او په هرو لکو افغانیو کې دوه نيم زره افغانۍ او په لسو لکو افغانیو کې پنځه ويشت زره افغانۍ هر کال زکات ورکوي .

۱۴ سوال: یو مسلمان چې د بل مسلمان ورور غیبت وکړي او هغه مسلمان بیا د دې بل ورور غیبت وکړي. نو په آخرت کې الله ﷻ و ډواړو ته سزا ورکوي او که یوه ته؟ د سوال کوونکي نوم: محمد قاهر

جواب: په دنیا کې چې انسانان یو پر بل تېری او تجاوز کوي، یو د بل حقوق لاندې کوي، لکه څه ډول چې دلته وایي یو د یوه نفر غیبت کوي او هغه بیا د ده غیبت کوي د قیامت په ورځ د ټولو سره حساب کیږي د ټولو عملونه تلل کیږي څو خلگو ته د محشر پر عام میدان په مشاهده وښودل سي چې د چا حق په چا پسي ورځي او بیا و مظلوم ته د ظالم څخه بدله وراخیستل کیږي . امام ترمذي د عایشې ؓ څخه روایت کوي چې وایي : أَنَّ رَجُلًا قَعَدَ بَيْنَ يَدَيْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي مَمْلُوكِينَ يَكْذِبُونِي وَيَخُونُونِي وَيَعْصُونَني

فکرو نه کړي چي زه که د بل غيبت کوم هغه بيا زما غيبت کوي نو د اخرت په ورځ به سر په سر کيږو دا ډول فکر کول شيطاني چال او د ځان تېرايستنه ده. د دې تر څنگ غيبت هم بايد وپيژنو ځکه ډېر نغري غيبت کوي خو غيبت ته غيبت نه وايي :

امام مسلم رحمه الله عليه ابو هريرة (رضي الله عنه) څخه روايت کوي وايي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايل : اَنْذَرُونَ مَا الْعِيَةَ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ اَعْلَمُ قَالَ . ايا تاسو پوهيږئ چي غيب څه ته وايي ؟ هغو ورته وويل : الله (صلى الله عليه وسلم) او د الله رسول (صلى الله عليه وسلم) تر بل هر چا بڼه په پوهيږي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ورته وويل : ذَكَرْتُ اَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ د خپل ورور په داسي څه يادونه کول چي هغه يې بد گڼي غيبت دى . قِيلَ اَفَرَأَيْتَ اِنْ كَانَ فِي اَخِي مَا اَقُولُ قَالَ يَوْجَا وويل : ته راته ووايه کوم عيب چي زه د خپل ورور بيانوم که هغه په ده کي وي نو دا هم غيبت دى ؟ رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ورته وويل : اِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَاِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ . کوم څه چي ته يې پر خپل ورور وايې که هغه په ده کي وي نو تا يې غيبت وکړئ او که هغه عيب په ده کي نه وي او ته يې پر وايي نو دا بيا تا پر خپل ورور بهتان ووايه .

۱۵ سوال : پر هغو کاغذانو چي سپڅلي توري ليکل سوي وي هغه که نه استعمالېږي او يا زاره سي نو بايد څه پرې وکړل سي ؟

د سوال ځواب نوم : محمد

ځواب : په ردالمحتار کي دا مسئله داسي را نقل سوې ده : وَفِي الدَّخِيرَةِ : الْمُصْحَفُ إِذَا صَارَ خَلْقًا وَتَعَدَّرَ الْقِرَاءَةَ مِنْهُ لَا يُحْرَقُ بِالنَّارِ إِلَيْهِ أَشَارَ مُحَمَّدٌ وَبِهِ نَأْخُذُ ، وَلَا يَكْرَهُ دَفْنُهُ ، وَيَنْبَغِي أَنْ يُلْفَ بِحِرْقَةٍ طَاهِرَةٍ ، وَيُلْحَدُ لَهُ بِأَنَّهُ لَوْ شِئَ وَدُفِنَ يَحْتَاجُ إِلَى إِهَالَةِ التُّرَابِ عَلَيْهِ ، وَفِي ذَلِكَ نَوْعٌ تَحْقِيقِي إِلَّا إِذَا جُعِلَ فَوْقَهُ سَقْفٌ وَإِنْ شَاءَ غَسَلَهُ بِالْمَاءِ أَوْ وَضَعَهُ فِي مَوْضِعٍ طَاهِرٍ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ يَدُ مُخْدِتٍ وَلَا غُبَّارٍ ، وَلَا قَدَّرَ تَعْظِيمًا لِكَلِمَاتِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ هـ وايي : قرآن کریم، چي زور سي او لوستل کېدلای نه سي په اور دي نه سوزل کيږي همدې مسئلې لره امام محمد رحمه الله عليه اشاره کړې او په همدې سره مونږ عمل کوو او بنخول يې کراهيت نه لري خو په کار ده ، چي قرآن عظيم الشان په يو پاک ټوکره کي و پېچل سي او بيا لحد غوندي ځای کي بنځ کړل سي . ځکه که همداسي جر ورته وکندل سي پر هغه خاوره اچول کيږي په دې کي هم څه سپکاوی راځي البته که پر جر چت جوړ کړل سي بيا ستونزه نسته ، داسي هم کولای سي ، چي په اوبو يې پرېمنځي يعني په اوبو يې ليکنه خرابه کړي او يا يې داسي پاک ځای کښېږدي چي هلته د بې اود سولاس نه پرلگيږي او

نه چټلي او دوږي پر لويديږي دا ټول د الله (صلى الله عليه وسلم) د کلام د تعظيم له کبله په کار دي . البته کوم ځای چي قرآن پکښي بنځ کيږي هغه بايد ناپاک او د خلگود تلور اتلولاره نه وي . د نورو کتابونو په هکله په الدر المختار کي وايي : اَلْكَتُبُ الَّتِي لَا يُتَنَفَعُ بِهَا يُمْحَى عَنْهَا اسْمُ اللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَيُحْرَقُ الْبَاقِي وَلَا بَأْسَ بِأَنْ تُلْقَى فِي مَاءٍ جَارٍ كَمَا هِيَ أَوْ تُدْفَنَ وَهُوَ أَحْسَنُ كَمَا فِي الْأَنْبِيَاءِ . کوم کتابونه چي گټه ځني اخيستل کېدلای نه سي د هغو څخه د الله (صلى الله عليه وسلم) نومونه د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) او نورو پيغمبرانو او ملائکو نومونه محوه کيږي يعني په توبلو يا قلم ځني پاک کيږي او نوري ليکني يې سوخل کيږي خو دا هم پروا نه کوي چي همداسي يې روانو اوبو ته وغورځوي البته بنخول يې غوره دي . د صحيح غرض يا د پايماله کيدلو څخه د خوندي ساتني په غرض د کاغذ له مخي د الله (صلى الله عليه وسلم) د نامه خرابول جواز لري ځکه څه مهال چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د عمرې د پاره مکې مکرمې ته تلې په حديبيه کي د مشرکانو له خوا څخه د عمرې د ادائيني څخه راوگرځول سو او وروسته هلته د مکې د مشرکانو سره مصلحه او جوړه وسوه او د جوړي تړون ليک حضرت علي (رضي الله عنه) وليکي امام بخاري د البراء بن عازب (رضي الله عنه) څخه روايت کوي :

فَكَتَبَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ لَا تَكْتُبُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ لَوْ كُنْتَ رَسُولًا لَمْ نَقَاتِلْكَ فَقَالَ لِعَلِيٍّ امْحُهُ فَقَالَ عَلِيٌّ مَا أَنَا بِالَّذِي امْحَاهُ فَمَحَاهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ . په تړون ليک کي يې محمد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وليکي مشرکانو ورسول (صلى الله عليه وسلم) ته وويل : محمد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) مه ليکه ځکه که ته رسول وای نو مونږ ستا سره جنگ نه کاوه نو نبی کریم (صلى الله عليه وسلم) و حضرت علي (رضي الله عنه) ته وويل چي د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) توري ځني پاک کړه ، حضرت علي (رضي الله عنه) وويل چي زه خود رسول الله (صلى الله عليه وسلم) لفظ نه ځني پاک کوم بيا نبی کریم (صلى الله عليه وسلم) په خپل لاس د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) کلمه د محمد (صلى الله عليه وسلم) د څنگ څخه پاکه کړه . نو ځکه زمونږ علماء کرام وايي چي په کومو کتابونو کي چي د الله (صلى الله عليه وسلم) يا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) او نورو پيغمبرانو يا ملائکو نومونه ليکل سوي وي هغه دي ځني پاک کړي پاته ليکني يې سوخولای سي . په ردالمحتار کي يې دا مسئله هم ذکر کړې ده : رُقِيَّةٌ فِي غُلَافٍ مُتَجَاوِفٍ لَمْ يَكْرَهُ دُخُولَ الْخَلَاءِ بِهِ ، وَالْاِحْتِرَازُ أَفْضَلُ . وَلَا يَجُوزُ لَفْ شَيْءٍ فِي كَاغِدٍ فِيهِ فَهَةٌ ، وَفِي كُتُبِ الطَّبِّ يَجُوزُ ، وَلَوْ فِيهِ اسْمُ اللَّهِ أَوْ الرَّسُولِ فَيَجُوزُ مَحْوُهُ لِيُؤَلَّفَ فِيهِ شَيْءٌ ، بَيْتُ الْخَلَا تَه د داسي ليکلي دم سره ننوتل چي په جلا پوښ کي پېچل سوي وي کراهيت نه لري البته د دې څخه هم ځان ژغورنه

ويل کيږي نو ځکه پر مسبوق تعوذ نسته او د ابوحنيفه او محمد رحمهما الله په آند تعوذ د قرائت تابع ده .

۱۷ سوال : زه چې کله پر لمانځه ودرېږم نو ماته ټول هغه واقعات کوم چې ما ليدلي وي ، اورېدلي مي وي او يامي کړي وي نو هغه ماته د وسوسې په شکل را په يادېږي ، که دا راته وواياست ، چې دا خو به لمانځه ته کوم ضرر نه لري او ددې دفع په څه ډول کېدای سي ؟ د سوال کوونکي نوم : احمدالله

جواب : امام مسلم رحمه الله عليه د حضرت ابوهريرة ؓ څخه روايت کوي وايي النبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ لَهُ ضُرَاطٌ حَتَّىٰ لَا يَسْمَعُ التَّأْذِينَ فَإِذَا قُضِيَ التَّأْذِينَ أَقْبَلَ حَتَّىٰ إِذَا تَوَبَّ بِالصَّلَاةِ أَدْبَرَ حَتَّىٰ إِذَا قُضِيَ التَّوْبِ أَقْبَلَ حَتَّىٰ يَخْطُرُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ لَهُ أَذْكَرُ كَذَا وَأَذْكَرُ كَذَا لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكَرُ مِنْ قَبْلُ حَتَّىٰ يَظُلَّ الرَّجُلُ مَا يَذْكَرُ مِنْهُ صَلَّى . څه مهال ، چې آذان ناري سي شيطان په تېښته سي شاه کړي او د بادوږغونه ترې وزي څو آذان وانه وري او څه وخت چې آذان ختم سي بيرته راستون سي او څه وخت چې اقامت شروع سي بيا په تېښته سي شاه کړي تر داسي ځايه ځي چې د اقامت ږغ وانه وري او څه وخت چې اقامت ختم سي بيرته راسي لمونځ کوونکي ته په زړه کي وسوسې وراچوي ، ورته وايي پلانکي شئ درياد کړه پلانکي شئ درياد کړه داسي شيان ورياد وي کوم چې د لمانځه د باندې يې هيڅ ياد نه وه ، تر داسي اندازې وسوسې وراچوي چې لمونځ کوونکي ته نه معلومېږي چې اوس ده څو رکعت له لمونځ وکړ . نو دا د شيطان طريقه ده چې هر لمونځ کوونکي لره په لمانځه کي داسي شيان وريادوي چې د لمانځه تر منځه يې هيڅ ياد نه وي تر څو د لمانځه څخه مشغوله کړي او په لمانځه کي يې تېرباسي . عَثْمَانُ بْنُ أَبِي الْعَاصِ وايي زه نبي ﷺ ته ورغلم او ورته ومي ويل : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَائَتِي يَلْبَسُهَا عَلَيَّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خَنْزَبٌ فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْهُ وَأَقْبَلَ عَلَيَّ يَسَارِكُ ثَلَاثًا قَالَ فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي (مسلم) اي د الله ﷻ رسوله ﷺ ! شيطان زما او د لمانځه تر منځ رالويږي قرائت را باندې گډ وډ کوي . رسول الله ﷺ وويل : دا شيطان دئ د خنزاب په نامه يادېږي چې په وسوسو يې پوه سي نو اعوذ بالله من الشيطان الرجيم ووايه او کيڼي يعني چې خوا ته درې ځلي توف کړه . عثمان بن ابي العاص

افضل ده ، او په داسي کاغذونو کي د شيانو پېچل جواز نه لري چې په هغه کي فقهي مساييل ليکل سوي وي البته د طب په ليکنو کي د شيانو پېچل پروا نه کوي خو که د الله ﷻ او د رسول ﷺ نوم په کتبي ليکلي وي نو بيا د دې سپېڅلو نومونو خرابول د دې د پاره چې په پاته کاغذه کي يوشی وپېچل سي جواز لري .

۱۶ سوال : يو مقتدي که په امام پسي اقتدا وکړي او امام سورة الفاتحه شروع کړي وي نو مقتدي به سبحانك اللهم وایي او که به پته خوله درېږي ؟ د سوال کوونکي نوم : ميرويس عطائي

جواب : په سري يعني د پتي خولې په لمونځونو کي لکه د ماښپنيز او مازيگر لمونځونه مقتدي د تحريمې د تکبير وروسته ثناء يعني سبحانك اللهم لولي که څه هم امام په خپل قرائت پيل کړي وي او په جهري لمونځونو کي لکه د سهار ، ماښام او ماخستن لمونځونه که امام په قرائت پيل وکړي او بيا وروسته مقتدي اقتداء پسي وکړي نو مقتدي د تحريمې وروسته ثناء نه وايي بلکي د امام قرائت ته غوږ کيږي . مسبوق هم همدا ډول کوي په رد المحتار کي وايي (وَالْمَسْبُوقُ مَنْ سَبَقَهُ الْإِمَامُ بِهَا أَوْ بَعْضُهَا وَهُوَ مُنْفَرِدٌ) حَتَّىٰ يُتَيَّ وَيَعُوذُ وَيَقْرَأُ ، مسبوق هغه چا ته وايي چې د لمانځه ټول رکعتونه يا يو څو رکعتونه ځني تېرسوي وي مسبوق د پاته لمانځه په راگرځولو کي د منفرد په شان دئ ثناء ، تعوذ ، او قرائت به لولي يعني څه مهال چې د امام د سلام وروسته پاته لمونځ پسي پوره کوي . البته دا په هغه صورت کي چې ثناء يې د تحريمې وروسته ويلې نه وي ځکه په الجوهرة النيرة کي وايي : وَكَذَا الْمَسْبُوقُ إِذَا قَامَ إِلَى الْقَضَاءِ لَا يَأْتِي بِهِ عِنْدَ أَبِي يُوسُفَ ؛ لِأَنَّهُ قَدْ أَتَىٰ بِهِ عَقِيبَ الثَّنَاءِ وَعِنْدَهُمَا يَأْتِي بِهِ . او همدا ډول مسبوق چې د پاته لمانځه د پاره ولاړ سي د ابويوسف رحمه الله عليه په آند به اعوذ بالله نه وايي ځکه چې مسبوق اعوذ بالله د ثناء وروسته لا مخته ويلې ده او د ابوحنيفه او محمد رحمهما الله په آند مسبوق چې د پاته لمانځه د پوره کولو د پاره ولاړ سي اعوذ بالله به وايي ، ددې وينا مقصد دادئ چې تعوذ د ابويوسف رحمه الله عليه په آند د ثناء تابع ده او ثناء د تحريمي وروسته

وايي ما همداسي وکړل نو الله ﷻ د شيطان وسوسې را څخه ليري کړلې همدا د شيطان د وسوسو د مخنيوي لپاره علاج دی .

۱۸ سوال: که چيري څوک يو ځای گرو کړي او بيا ۱۵ ځای و بل چاته په کرايه باندي ورکړي نو دا څنگه کار دی؟
د سوال کوونکي نوم: حاجي نثار احمد

جواب: د گروي شئ مرتهن يعني هغه څوک چي دا شئ يې د گروي په ډول په لاس کي دی بل چا ته يې نه په کرايه ورکولای سي او نه د هغه څخه کار اخيستلای سي بلکي دا دده د پور د پاره يوه وثيقه ده که مديون او پوروي يې پور نه ورا داء کاوه د همدا گروي څخه به خپل پور ورسره مجرا کوي نو ځکه گروي به د امانت د شي په شان ساتي . په فتاوی هندیه کي وايي : وَلَوْ ارْتَهَنَ الرَّجُلُ دَابَّةً ، وَقَبَضَهَا ثُمَّ آجَرَهَا مِنَ الرَّاهِنِ لَمْ تَصِحَّ الْإِجَارَةُ ، وَيَكُونُ لِلْمُرْتَهِنِ أَنْ يَعْوَدَ فِي الرَّهْنِ ، وَيَأْخُذَ الدَّابَّةَ ، که يو سړی حيوان گرو کړي او قبض يې کړي او د قبض وروسته يې وراهن يعني (د حيوان و مالک) ته په کرايه ورکړي دا اجاره نه صحيح کيږي البته مرتهن يعني پور ورکونکی کولای سي گروي راوگرځوی دا حيوان بيرته د خپل مالک څخه په گروي کي واخلي . وَإِنْ آجَرَ الْمُرْتَهِنُ مِنْ أَجْنَبِيٍّ بِأَمْرِ الرَّاهِنِ يَخْرُجُ مِنَ الرَّهْنِ ، وَتَكُونُ الْأَجْرَةُ لِلرَّاهِنِ ، وَإِنْ آجَرَا جَمِيعًا كَانَ الْأَجْرُ لِلرَّاهِنِ . او که گروي اخيستونکی د گروي ورکونکي په اجازه بل کس ته د گروي شئ په کرايه ورکړي ، گروي د گروي د حکم څخه وځي او کرايه يې د گروي ورکونکي يعني د رهن د مالک کيږي . همدا ډول که گروي اخيستونکی او گروي ورکونکی دواړه د گروي شئ بل ته په کرايه ورکوي نو کرايه يې د رهن د مالک او څښتن حق کيږي . وَإِنْ كَانَتْ الْإِجَارَةُ بغيرِ إِذْنِ الرَّاهِنِ يَكُونُ الْأَجْرُ لِلْمُرْتَهِنِ يَتَصَدَّقُ بِهِ ، وَلِلْمُرْتَهِنِ أَنْ يَعْبُدَهَا فِي الرَّهْنِ ، وَيَخْرُجُ مِنَ الرَّهْنِ كَذَا فِي فَتَاوَى قَاضِي خَانَ رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ . او که گروي اخيستونکی د رهن د اجازې پرته پر خپل سرد گروي شئ بل ته په کرايه ورکړي نو کرايه يې د گروي اخيستونکي ده خو البته دا کرايه به خيرات کوي د کرايې په صورت کي رهن د گروي د حکم څخه وځي خو بيا هم مرتهن يې په گروي کي بيرته راگرځولای سي . دلته چي مرتهن د رهن کرايه د هغه مالک يعني رهن ته نه ورکوي پخپله يې اخلي خو ځان ته يې هم نه راگرځوي بلکي و مسکينانو او اړو کسانو ته يې همداسي بېله د ثواب د نيت څخه ورکوي د هغه وجه دا ده چي د گتې مستحق هغه څوک دی چي که تاوان راځي تاوان يې پر هغه

وي امام ابوداود د عايشې رضي الله عنها څخه روايت کوي وايي رَسُوْلُ اللهِ ﷺ فرمايلي دي : الْخِرَاجُ بِالضَّمَانِ د شي حاصل او گټه د هغه چا ده چي تاوان يې هم پر هغه وي . نو مرتهن چي د گروي شئ پر خپل سر بل ته په کرايه ورکوي او يا کار ځني اخلي دا شئ د رهن د حکم څخه وزي که دا شئ ورک سي يا له منع څخه ولاړ سي ټول تاوان يې پر مرتهن او گروي اخيستونکي دی دا ځکه چي دی متعدي او تر ټاکلي حد تېری کونکی دی او که گروي د امانت په ډول ساتي کار نه ځني اخلي نو بيا که له منع څخه ولاړ سي دده د پور په اندازه تاوان يې پرده دی د رهن ارزښت او قيمت که دده تر پور زيات و هغه تاوان پر رهن يعني د گروي پر مالک راځي د بيلگي په ډول احمد محمود ته سل زره افغانۍ پور ورکړ د محمود څخه يې د هغه د پنځو لکو افغانيو موټر د وثيقي په ډول په گروي کي ځني واخيستی . که احمد موټر په کور کي د ساتني د پاره درولی وي لکه څه ډول چي د رهن حکم دی هغه ډول يې ساتي او بيا کورته د شپې داډماران د توپکو سره ورسې موټر د توپک په زور ځني بوزي نو دلته د موټر قيمت چي پنځه لکه افغانۍ و د يو لکو افغانيو تاوان يې پر احمد راځي پور يې اداء کيږي او د څلورو لکو تاوان پر محمود چي د موټر مالک او رهن دی پر هغه راځي ځکه دلته مرتهن يعني احمد متعدي او تر حد تېری کونکی نه دی چي د رهن ټول تاوان پر راسي خو که احمد پر خپل سر موټر د چلاو د پاره را وباسي يا يې بل ته په کرايه ورکړي او بيا داډماران د توپک په زور موټر ځني واخلي نو احمد به محمود ته څلور لکه افغانۍ ورکوي او همدا راز هغه يو لک افغانۍ يې هم د موټر په قيمت کي ورسره مجرا کيږي ځکه احمد تر حد تېری وکړی متعدي دی د تعدی او تېري په وخت کي چي احمد په موټر څه کرايه جوړه کړي نو هغه هم د احمد کيږي ځکه چي په دا مهال کي که موټر ته کوم زيان رسيږي د هغه تاوان پر احمد راځي ځکه چي الْخِرَاجُ بِالضَّمَانِ خو دا گټه يوه ناجايزه گټه ده مرتهن ته جايز نه ده نو ځکه ځان ته به يې هم نه راگرځوي بلکي په خيرات کي به يې و مسکينانو ته ورکوي خو د ثواب په نيت به يې نه ورکوي ځکه : امام ترمذي د ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت کوي وايي نَبِيٌّ ﷺ فرمايلي دي لَا تَقْبَلُ صَدَقَةً بغيرِ طُهْرٍ وَلَا صَدَقَةً مِنْ غُلُولٍ . هيڅ يو لمونځ بې طهارته نه صحيح کيږي او نه د حرام مال صدقه قبلېږي . د همدغه ډول هر حرام مال طريقه دا ده لکه يو مردار حيوان چي څوک تر خاورو لاندي کوي همداسي به دا ډول حرامه گټه بېله د ثواب د

نیت څخه واپس کسانو ته ورکوي .

۱۹ سوال: دا ښځې چې و بازار ته بېله حجابه څخه راوځي د اسلام له نظره څنګه کار دي؟ د سوال ځوونکي نوم: قدرت الله

ځواب: ټولو مسلمانو ښځو ته په کار ده چې په کورونو کې و اوسېږي او د باندې بازارو ته بېله سخت ضرورت څخه را و نه وزي ، البته د داسې ضرورت له کبله چې په شريعت کې يې د پوره کولو د پاره و بازار ته د راوتلو اجازه ورکول کېږي بايد په حجاب او پرده کې په دې ډول را و وځي چې نورو مسلمانانو ته د فتنې سبب و نه گرځي او نه د دوی عفت د گواښ سره مخامخ سي . مسلمانان ښځه بايد په ځان کې د جنتي ښځې صفات را پيدا کړي . امام مسلم رحمه الله عليه د انس رضي الله عنه څخه روايت کوي وايي نبي کریم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : **إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا يَأْتُونَهَا كُلُّ جُمُعَةٍ فَتَهُبُ رِيحُ الشَّمَالِ فَتَحْتُو فِي رُجُوهِمْ وَيَأْتِيهِمْ فَيَزَادُونَ حُسْنًا وَجَمَالَ فَيَرْجِعُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ وَقَدْ أَزْدَادُوا حُسْنًا وَجَمَالَ فَيَقُولُ لَهُمْ أَهْلُوهُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَأَنْتُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالَ** . باور وکړئ په جنت کې يو بازار دی د يوې هفتې په مده کې جنتيان ور ټولېږي هلته د شمال باد پر را الوزي په چهره او جامو کې يې ښکلا او زينت وړپاشي نو په حسن او جمال کې زياتوب راسي بيا کورونو ته ستنېږي په داسې حالت کې چې حسن او ښکلا يې تر پخوا زياته سوې وي په کورونو کې خپلې ښځې ورته وايي : **والله تاسې چې زموږ څخه تللي ياست په حسن او ښکلا کې موزياتوب راغلی دی خو د ښځو په ښکلا کې به يې هم زياتوب راغلی وي نو دوی به خپلو ښځو ته وايي : والله له هغه وخت څخه وروسته چې موږ له تاسو څخه تللي يوو ستاسو په ښکلا او حسن کې هم زياتوب راغلی دی . له دې حديث څخه معلومه سوه چې په جنت کې چې کوم بازار جوړېږي هلته جنتي بيبيانې نه ورځي بلکې په خپلو قصرونو او ماڼيو کې اوسېږي ، و ښځې لره الله تعالى ډېر عزت ورکړی دی او د ښځې عزت په پاک لمنې او عفت کې نغښتی دی او د ښځو عفت به هلته خوندي وي چې په خپلو کورونو کې واوسي د نامحرمو کسانو سره په تنها ځايونو کې و نه اوسي او د اړتيا په مهال د کور څخه په شرعي حجاب او د محرم په ملتيا راووزي . الله تعالى د نبي کریم صلى الله عليه وسلم و پاكو ښځو ته خطاب کوي ددې**

وينا حکم عام و ټولو مؤمنانو ښځو ته دی: **وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى (33 الاحزاب)** ژباړه: تاسې په خپلو کورونو کې اوسېږئ او د کفرې جاهليت د زماني په شان په مستی او پېشن کې مه راوځئ . يعنې د حياء تگ کوئ خپل زينت ، ښکلا او محاسن پټوئ او نورو ته يې مه ښکاره کوئ . نو ځکه مؤمنانې ښځې بايد په کورونو کې و اوسېږي او بېله ضرورت څخه د کورونو څخه د باندې را و نه وځي که د شرعي او انساني ضرورتو لکبله و د باندې راوتلو ته اړتيا پيدا کوي نو بايد عطر په ځان و نه وهي ، د پاک لمنې ښځې په شان د حيا څخه ډک تگ وکړي ، خپل محاسن ، پېشن ، ښکلا ، او جامي خلگو ته ښکاره نه کړي او نه د گينو او زيوراتو شرنګې په خلگو واوري داسې حرکت و نه کړي چې د فاجرانو اميد او هيلي ځان لره پيدا کړي او يا د خلگو پام ځان ته راواړوي .

۲۰ سوال: د اسلام له نظره يو پلار بايد و خپل زوی ته په څو کلنۍ کې

واده ور وکړي؟ د سوال ځوونکي نوم: شمس الله

ځواب: په اخلاقي لحاظ نه يوازي پلار بلکې ټول اولياء مسؤليت لري چې د بې واده نارينه او ښځينه سره د هغوی د نکاح په تړون کې مرسته وکړي او د خپل سيال او کفو سره يې د نکاح تړلو موقع ورته برابره کړي لکه څنگه چې الله تعالى فرمايلي دي : **وَأَنْكَحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (النور ۳۲)** (تاسو په تاسو کې کونډ او بې واده کسانو ته واده ورکوئ او هم مو د واده وړ مريانو او مينځيانو ته واده ورکوئ که ناواده کسان مو فقيران وي نو الله تعالى به يې د خپل فضل څخه غنيان وگرځوي الله تعالى واسع دی (د هر شي پراخي ورسره سته) او په هر څه علم لري . البته پلار په حتمي ډول د خپل زوی د واده مسؤليت نه لري نو ځکه دا خبره هم دلته مطرح کيدلای نسي چې په څو کلنۍ کې بايد واده ور وکړي ؟ البته د لوڼو په هکله حکم دا دی چې کفو او سيال يې پيدا سي په نکاح کې يې ځنډ را نه وستل سي . امام ترمذي د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت کوي : **وَابِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمايلي دي : إِذَا خُطِبَ إِلَيْكُمْ مِنْ تَرَضُونَ دِينَهُ وَخُلِقَ فَرَوْجُهُ إِلَّا تَفَعَّلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادًا عَرِيضًا .** که تاسو ته داسې څوک مرکه وکړي چې ، د هغه ديانت او اخلاق تاسو ته د خوښۍ وړ وي نو هغه لره يې په نکاح ورکوئ که

لَلْفَرَجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ (متفق عليه) پاک رسول ﷺ وايي: اي د ځوانانو ټولې! که په تاسي کي څوک د واده کولو توان ولري واده دي وکړئ ځکه واده تر بل هر شي نظر د ناروا څخه را تهيټ کوي او فرج د ناروا څخه ساتي او که څوک د واده توان نه لري هغه دي روژې نيسي ځکه روژه د هغه د پاره په منزله د خصي کيدو ده يعنې شهواني قوه کمزورې کوي. نبي کریم ﷺ ټول ځوانان دي ته ترغيب او هڅولي دي چي تاسي که توان اوطاقت ولری ژر تر ژره واده کوئ همدا واده دی چي د مخکي پر مخ د انساني نسل بقا په راځي او ټولنه د زنا او بد اخلاقيو د ناورين څخه په خوندي کيږي. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

تاسو داسي نه وکړی نو بيا پر مخکه فتنه او پراخه فساد خپريږي. يعنې د خپلو لوڼو او خويندو لپاره د خپلو د پاره ددې تلابن مه کوئ چي شتمن او د لوږي کورنۍ څخه به وي که د شتمنو په هيله نور مرکه کونکي جواب کوئ نو پایله به دا وي چي ډيري نجوني او هلکان به بې واده پاته کيږي چي په نتيجه کي به په ټولنه کي لوی ناورين را منځ ته کړي د خپلو د پاره چي تر ټولو مهم او اړين صفت دی هغه ديانت او ښه اخلاق دي څوک چي ديانت او ښه اخلاق و نه لري نو هغه که هر څوني شتمن او د لوږ منصب څښتن هم وي بيا به هم د ښځي ژوند او آخرت ورسره خرابيږي. د يادوني وړ ده چي ځوانانو ته پاک رسول ﷺ حکم کړی دی چي که وکړای سي ژر تر ژره دي واده کوي: يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَخْصَنُ

نویسنده: داکتر محمد عارف "عرفان"

اعجاز اثر انگشت

د افراد متفاوت است به طوريکه شکل اين خطوط حتی در اطفال دوگانگی ها با هم شباهت ندارد. اکنون از لحاظ علم طب ثابت شده است که در تمام دنيا دو نفر چنان پيدا نميشوند که اثر انگشت شان مشابه همديگر باشند. خطوط سر انگشتان زمانیکه طفل در رحم مادر چهار ماهه باشد شکل گرفته و تا پايان عمر تغيير نمی کند. امکان دارد که دو اثر انگشت تا حد با هم شباهت داشته باشند ولی هيچ وقت باهم مطابقت نمی کنند. به هم دليل است که در تمام کشورهای دنيا اثر انگشت هر فرد را معرف شخصيت وی ميدانند. روی همين دليل مجريان قانون در تحقيقات جنایي برای کشف هويت مجرمين و دزدان از اثر انگشت به عنوان وسيله مؤثر و مفيد استفاده مينمايد. رمز اشاره قرآن عظيم الشان به خلق دوباره خطوط سر انگشت مرده گان اين است که به انسانها بفهماند که الله ﷻ قادر است حتی خصوصيت های فردی اشخاص را که آنها را از ديگران متمايز ميسازد، نیز مجدداً خلق نمايند. و همين اشاره برای افراد عاقل کفايت میکند تا يقين داشته باشند که حيات بعد از مرگ حق است همان طوريکه مرگ حق است.

أَحْسَبُ الْإِنْسَانَ أَلَّنْ جَمَعَ عِظَامَهُ ﴿٤٠﴾ بَلَىٰ قَدَرِينٌ عَلَىٰ أَنْ ذُئِبِ بَنَانُهُ ﴿٤١﴾ سورة القيامة الاية ٣، ٤. کفار منکر حيات دوباره انسان بعد از مرگ بودند و اظهار ميداشتند که امکان ندارد پس از مرگ و خاک شدن گوشت و استخوان بدن دوباره زنده شوند. و ميگفتند (اَيُّدًا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَيْنَا لَمَجْعُوْنُ سورة الواقعة الاية ٤٧) يعنی زمانیکه ما بميريم و به خاک و استخوان تبديل شويم آيا دوباره زنده ميشويم. جواب قرآن عظيم الشان همراه با تاکيد است و ميفرمايد: اللهُ ﷻ فَفَقَطْ قادر به پيدایش دوباره استخوان و جسم انسان است، بلکه ميتواند خطوط انگشتان او را نیز دوباره به همان شکل اول بازسازی کند. اما چرا اللهُ ﷻ به بنان که همان نوک انگشت است اشاره ميکند و نه به ساير اعضاي بدن انسان؟ آيا خلقت سر انگشت پيچيده تر از استخوان است؟ دانش بشری در قرن نزده هم به راز اثر انگشت پی برد و متوجه گرديد که سر انگشتان انسان از خطوط بارز و پست به صورت مارپیچ در بشره پوست تشکيل شده اند. نحوه امتداد اين خطوط

ستاسوپه نظر

ستاسوپه اند د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو اورېدل څومره مهم دي

ستاسوپه نظر

سوال: د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو اورېدل د هري كورنۍ لپاره څومره مهم او گټور گڼي؟
جواب: (فريد احمد پوپل) لكه څرنگه، چي وتاسو ته بهتره معلومه ده چي پر هر نارينه او ښځينه باندي اسلامي علم فرض او د هر مسلمان د ژوند ضرورت دي. دا اسلامي راډيو د هري كورنۍ لپاره يوه بې مثله مدرسه ده چي پكښي اسلامي، اجتماعي او ادبي خپروني نشريږي چي په هروخت اوځاي كې د دوى د ژوند ملگرې ده او په ډېره آسانۍ سره علم او پوهه تر لاسه كولاى سي. د دې راډيو اورېدل د هري كورنۍ لپاره د دنيوي او اخروي سعادت يوه لاره ده.

سوال: ستاسوپه نظر د تعليم الاسلام ولسي راډيو په ټولنه كې د اخلاقي فساد په له منځه وړلو كې څومره اغيز او اثر لري؟

جواب: (عوان شاعر حبيب الله قلم مل): واقعاً د تعليم الاسلام ولسي راډيو په ټولنه كې د نورو راډيو گانو په پرتله ډېر رول لوبولى دى. داراډيو د الله ﷻ لخوا يوه لويه پېرزوينه د كندهار ولس ته بولم چي په ټوله افغانستان كې دغه سي حرکت د هيش ټولني لخوا منع ته نه دى راغلى چي هغه دي وځوانانو ته د اسلام په برخه كې روزنيزه يا تعليمي زده كړه وركوي د تعليم الاسلام ولسي راډيو په ټولنه كې خلكو ته د كار كولو تر څنگ د زده كړې يولويه منبع ده چي داوا قعا په ټولنه كې يومهم رول لوبوي او هغه كسان چي ديني زده كړو ته يې لاس رسى نه لرل دوى يوازو درلوده چي د خپل ورځنيز ژوند تر څنگ زده كړه و كړي د هغوى لپاره دا يو طلايې چانس دى.

سوال: تاسو ته د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو اورېدل د هري كورنۍ لپاره څومره مهمي او گټوري گڼي؟

جواب: بشير احمد پوونگي: د تعليم الاسلام ولسي راډيو اورېدل د هري كورنۍ لپاره زه دومره ضروري گڼم لكه يو څوك چي په ژوند كې خوراك او څښاك ته ضرورت لري په خاصه توگه د خوندو، سپين ږيرو، ځوانانو، حتى د مسجد د امام لپاره لا د تعليم الاسلام ولسي راډيو خپروني ضروري بولم چي په اورېدلو يې امام لا ډېر څه زده كولاى سي نو د كورنيو لپاره دومره ضروري ده لكه د يو چول وھلي پر دېس لپاره چي اوبه وي.

سوال: (تاسو د ديني ښووني لپاره د تعليم الاسلام ولسي راډيو رول څه ډول ارزيايي كوي؟ جواب اختر محمد طالب. كتاب پلورنگي ۱)

: د تعليم الاسلام ولسي راډيو يوازينۍ راډيو ده چي په كندهار كې اسلامي خپروني نشروي د هر مسلمان لپاره يې د زمينه برابره كړې ده چي هغه په خپل كور كې ۲۰۰ سوه افغانيو په بدله كې اسلامي تعليمات ترسره كړي او خپل ځان په اسلامي تعليماتو منور كړي په اوسني وخت كې چي يهود او نصارا كوښښ كوي چي زموږ خوندي، او وروپه فسق، افساد ته وهڅوي او ذهنونه يې ورخراب كړي او دغه سي ميدياوي رامنځ ته كوي چي شپه او ورځ د ټولني د ذهنونو په خرابولو بوختي دي او كوښښ كوي چي زموږ ټولنه د اسلامي تعليماتو څخه بې برخي پاته سي نو ويلاى سو چي د تعليم الاسلام ولسي راډيو يوازې فسق، افساد له منځه وړي بلكي دخپلي ټولني روزنه په اسلامي تعليماتو كوي.

سوال: د كورنيو اختلافاتو او شخړو په له منځه وړلو كې د تعليم الاسلام ولسي راډيو اثر او اغېز په كومه كچه درته ښكاري؟

جواب: مولوي صديق الله ميوندوال د كندهار پوهنتون استاد) د خلكو تر منځ كښ مكش هغه كه په كور كې وي، كه په ټولنه كې وي او كه په مسجد كې وي اساسي لامل يې دا دى چي خلك يودبل د حقوقو څخه ناخبره دي هر څوك په اسلام كې خپل حقوق لري. زما په نظر يوازينۍ او اساسي لامل د دې دغه دى چي زموږ خلك د خپلو حقوقو څخه ناخبره دي چي د بل مسلمان حق تلف كول څومره غټ جرم دى د حديثو په كتابو كې راځي چي شهيد ته هر څه وربخښل كيږي د مسلمان حق نه وربخښل كيږي تر څو چي يې هغه كس په خپله وروڼه بخښي كله چي يو انسان په دې وپوهيږي چي د پلار، مور، د همسايه، د مسلمان، او د نورو حقوق څه دي. نوموړبه په ديني علم منوره ټولنه لرلې وي. نو د دغه نارين د له منځه وړلو لپاره يوازينۍ لاره د تعليم الاسلام ولسي راډيو اورېدل دي. په دې راډيو كې هغه راز مسائل چي مسلمانان روزمړه ورسره لاس او گرېوان دي ورته ښودل كيږي چي زده كړه يې ورته رينه ده كه سرې ورته وگوري په ښه مهال وپيش سره ورته بيانېږي تر څو مسلمانان ورڅخه گټه واخلي او د خپلو حقوقو او د نورو مسلمانانو په حقوقو ځان خبر كړي.